

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி ௨௩.] குரோதனவநு வைகாசிமீ [பகுதி ௭.

Vol. XXIII.

May-June-1925.

No. 7.

கௌடில்யா து அர்த்தசாஸ்திரம்.

(௨௨௮-ஆம்பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பிரகாணம் ௩—இந்திரிய ஜயம்.

பகைவர்க்கம் கடிதல்.

அத்தியாயம் ௬.

வித்தையால் உண்டாகும் விநயம் இந்திரியஜயத்திற்கு நிமித்தம். காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், மதம், உவகை என்ற அறுவகைக்குற்றங்களைக் கடிந்து அவ்வந்திரியஜயத்தைப் பெறுதல் வேண்டும். செவி, மெய், கண், வாய், மூக்கு என்ற ஐம்பொறிகளை முறையே ஓசை ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் என்ற ஐம்புலன்களில் அறநெறியிற் செலுத்துதல் இந்திரியஜயம் எனப்படும். நூலோதியவழி நின்றலும் இந்திரியஜயமாம். நூல் அனைத்தும் இந்திரியஜயத்தைப் பயனாகவுடையன.

சாஸ்திரவிரோதமாய் நடந்து இந்திரியங்களை யடக்காதவன் கடல் குழும் பூமிமுழுவதும் ஆளபவனாயினும் விரைவில் அழிவான். உதாரணம்:—போஜவம்சத்திற் பிறந்த தாண்டக்கியன் காமத்தாற் பிராமண மகளைக் கவர்ந்து தன்நாட்டையும் சுற்றத்தையும் இழந்து தானும்

உ

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இருபத்துநான்காம் வருஷோத்ஸவ மங்களவாழ்த்து.

— ❦ —

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலை யுபாத்தியாயர்
ஸ்ரீமத். சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

அயசீர்க்கழிநெடிலடிபாசிரியவிருத்தம்.

சேதுபதி மரபுதித்த திறற்பாண்டித் துரைபிமவான் செல்வியான
மாதபதி பாதமலர் மறவாதான் சைவநெறி வழுவா மாண்போன்
ஓதுபதியெவற்றினுக்குஞ் சிரமாயிம் மகூராயினி லோங்கச் செய்த
கோதுபதி யாததமிழ்ச் சங்கம்வய தறுநான் கு கொண்ட தன்றே. (க)

அனைத்துலகும் போற்றுபல நலநமக்குத் தருதமிழா
மருள்சேரன்னை

தனைத்தினமு மாதரிப்பான் றன்விதியுந் தன்னுபிருஞ்
சற்று மெண்ணா

தினைத்தெனவே யுரைக்கவொண்புப் பெருமுயற்சி கொடுபுவ
ரேத்தும் வண்ணந்

தினைத்துணையும் வருந்தாது காத்தருள்பாண் டித்துரைசீர்
செப்பற் பாற்றே !

(உ)

இன்னதமிழ்க் குரிசிலையிங் கிழந்ததுய ரினைத்தவிர்ந்தென்
னையிர்க் கெல்லாம்

அன்னமுத வியவுதவுந் தமிழ்ச்சங்கத் தலைமையுற்ற
வருளாள் வேந்தன்

தென்னனைத் தமிழ்புரப்போன் இராஜா ஜேசுவரப்பேர்
சிகழுஞ் சேது

மன்னனிந்த விருபானுன் காண்டுநிறை விழாவியற்ற
மனத்தி னெண்ணி,

(௩)

எந்நலமும் புரியுநம திராஜதா னியிலறிவா
லேற்ற மிக்க

சென்னைய சியற்சபையி ளிருந்தரசர் நிருவாகஞ்
செலுத்து மாண்மை

தன்னிலுயர் தருராம சாமிபுவிப் புலவர்பிரான்
றகைமை சான்றோன்

இந்நிலத்திற் றக்கவிவ னிச்சபைநா யகனாகி
யிருக்க வென்றே;

(௪)

வேண்டவதற் கிசைந்துதன தரும்பெரிய செயற்கிடையின்
மெய்யன் பேய்த்து,

பூண்டபுகழ்த் தமிழ்நாடுந் தமிழ்மொழியு மம்மொழிதேர்
புலமை யோருந்

காண்டகுநன் னலந்தழைக்கப் புரிந்திடுவான் கருதியிவண்
கற்றோர் சூழ

ஈண்டுசபைத் தலைவனென வெய்தினு னிதன்பெருமை
யிசைக்கற் பாற்றே!

(௫)

வேறு.

செந்திருவும் நாமகளும் வரமுநல மிக்க

சென்னையுறு சட்டசபை மன்னர்நிரு வாகன்

இந்திரனெ னப்புவி யிறைஞ்சமுயர் போகன்

எண்டிசை யினுந்தனிசை மண்டுகன யோகன்

தந்திர முணர்ந்தமதி யந்தணன் இராம

சாங்கியெனும் வேள்வருகை தன்னையிவ னுற்றோம்

சந்திர சடாதர னுருட்டிறவி னிடம்மன்

றன்வரவு நல்வரவ தாகுக தழைத்தே.

(௬)

கலிவிருத்தம்.

வாழ்க நீடு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்
வாழ்க சேனா மகிபதி வண்புகழ்
வாழ்க விச்சபை மனனிய நாயகன்
வாழ்க சங்கப் புலவரும் வாழ்கவே.

(எ)

நேரிசைவேண்பா.

சங்கத்தை பெஞ்ஞான்றுந் தம்முயிர்போற் காத்தருளுந்
துங்க மிஞ்சுதுணைத் தூயோரும்—ஓ வடநற்கு
வேண்டும் பொருளுதவு மிக்கசெல்வ மேலோரும்
ஈண்டுதழைத் தோங்க வினிது.

(அ)

சக்கரவர்த்திவாழ்த்து.

செங்கதிரோனத்தமியாத் தேசத்தான் செங்கோலான்
தங்கு புகழைந்தாம் ஜார்ஜாசன்—எங்கோன்
திருவநூல் வாழி செகதலத்தோ போற்றும்
ஒருவனை யுழி யுயர்ந்து

(ஆ)

[மஹாமஹோபாத்தியாய ஸ்ரீமத். வே. சாமிநாதையரவர்களுக்கு
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின 24-ம் வருஷோத்ஸவத்தில்
தமிழ்ப்மானச்செல்வர்கள் பொற்கிழியளித்தபோது
ஷை நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள் பாடியது.]

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

- க மணிவளர் கடல்கூழ் மாரில வளாகத்துக்
கற்பக நாடெனப் பொற்புறு செல்வ
வளம்பல வோங்கிய வளவர்நன் னாட்டிடைத்
தமிழ்நிலம் புரிந்த தவமெலாந் திரண்டங்
௫. கோருரு வெய்திய நீர்மையை நிகர்ப்ப
நலந்தரு தமிழ்க்கொரு நல்லா கரமெனத்
தலம்புகழ் உத்தம தான புரத்தில்
அந்த னாளர் தந்திரு மரபில்
வந்தவ தரித்த செந்தமி முறிளுன்
- க0. சிந்தா மணியுஞ் சிலப்பதி காரமும்

- மணிமே கலையும் வான்பரி பாடலும்
 புறநா னூறும் புகழ்பெருந் கதையும்
 பத்துப் பாட்டும் பதிற்றுப் பத்தும்
 மேதகு புறப்பொருள் வெண்பா மாலையும்
- ௧௫ ஐங்குறு தூறு மாறா நூலாவும்
 நன்னூல் மயிலை நாத நுரையும்
 சீரார் மதுரைத் திருவிளை யாடலும்
 சீகா எத்தித் திருத்தகு புராணமும்
 துதிபெறு பலதுறைத் துறைசைக் கோவையும்
௨௦. திருப்பூ வணவுலாத் தேவை யுலாவும்
 என்றிவை யாதியா நன்றறி தமிழ்நூல்
 செல்வாய்ப் பட்டுச் சிதைவுற வண்ணம்
 பல்காப் பிட்டுப் பழுதற வாராய்
 தெழுதா வெழுத்தின் வழுவாது தந்தோன்
௨௬. பொறையும் வாய்மையும் போதமுஞ் சீலமும்
 அநித்தோர்க் குதவு மருட்பெருந் குணமும்
 மனனிய சீர்மையி னுணனத நிலையோன்
 உம்பர் பரவுறு சும்பகோ ணத்தும்
 சென்னைமா நகரினுஞ் சீர்சால் கவர்மெண்
௩௦. டியர்கல் லாசியி லுறுதமிழ் பயிற்றும
 ஆசா னாகி யாண்டுபல வமர்ந்தோன்
 பொன்னவிர் மணிமுடி மன்னர்மன னவனாற்
 பன்னரு மகாமகோ பாத்தியாய
 ரென்னும் பட்ட மிசையுட னெய்தினேன்
௩௫. இந்திய நாட்டி னிறைமைசாரர் துயர்ந்த
 ஐந்தாம் ஜார்ஜெனு மாசர்கோ மகற்கு
 மைந்தனும் வேல்சின வரசென மாண்புறும்
 அரசினங் குமரனா லருளிய வரிசையும்
 பரிசிலும் பெற்ற பார்புகழ் பெரியோன்
௪௦. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மன்னுநல் வித்யா
 விஷயா லோசனை மேம்படு சபையினும்
 நிரீவாக சபையினும் நெய்மிக் கார்ந்த

- அங்கத் தவனெனத் தங்கிடு முரிமையோன்
உலகம் புகழ்தன துத்தியோ கத்தின்
௧௫. விலகி யாறுதன் மேவுமிக் காலையும்
காசினி யுயிர்க்கெலாந் காணவீ டாந்நும்
எல்லையில் பெருமைத் தில்லைமு தூரில்
அண்ண மலைப்பெய ரண்ணல் நிறுவிய
மீனாக்ஷி நற்றமிழ் வித்தியா சாலையிற்
பலகலை பயிற்றும் புலமையார் தலைமை
௧௬. ஆரிய னாகி யமர்ந்திடு மேலோன்
எப்பெரு தூலு மெல்லகண் டெண்ந்தோன்
ஒப்புயர் வில்லா வொருதனிப் பாமனைச்
சந்தத முளத்திற் சிந்தனை புரிவோன்
௧௭. சிரபுரத் து தித்த வரகுணக் கொருவனும்
மீனாட்சி சுந்தர வித்தியா குருவினை
மனமுதன் மூன்றினும் வழிபடு நெறியான்
நேமி நாதரு நிகழ்த்து தென் மலையனே
சாமி நாதனாத் தமிழ்தர வந்தோன்
௧௮. தன்னுறு நாளொலாந் தமிழினுக் கென்றே
முன்னி முயலுமிம் மூதறி வாளன்
நந்தமிழ்க் குழைத்த நவிலொணு நலத்தைத்
தமிழ்பி மானந் தழைத்தவர் நினைந்து
பொற்கிழி யொன்று புனிபுகழ் சங்கத்
௧௯. திருபா னுன்கென வியம்புமில் வருடத்
திருநா ளதனிற் சிறப்புட னல்கினர்
வருமாண் புலவோர் மகிழ்ச்சிமீக் கூர
நல்குமில் வண்மையர் நானாஞ் சிறக்க;
பெருமை திகழ்பெரும் பேரா சிரியனும்
௨௦. பூசார் பிரானிப் புவியினி னமக்கெலாம்
மாசிலா தகன்ற மதிதரு தமிழ்நூல்
நானு நானு நல்கி
வாழி வாழி மகிழ்சிறந் தினிதே.

மதுரை தீர்த்தமிழ்ச்சங்க வாழ்த்துக்கவிகள்.

[இவை, சங்கத்தின் 24-ஆவது வருஷபூர்த்தி மஹோற்சவம் 1925-ஆம் ஜூன்மீட்டே அன்று ஆனரபிள் ஸர். ஸி. பி. ராமசாமிஐயர் கே. ஸீ. ஐ. ஈ. அவர்கள் அக்ராஸநாதிபத்தியத்தில் நிறைவேறிய பொழுது கூறியவை.]

(க) அக்கிராசனரிவாழ்த்து.

திறமிசூந்த சாதன்மக னுக்கவிக ளணியோடு திகழ்த லானும்,
அறமிசூந்த கோதண்ட பாணியென அமர்ந்துள்ள ஆற்ற லானும்,
விறன்மிசூந்த கலைமங்கை வடிவாக்கி னுன்னன்ன விளங்க லானும்,
பிறமிசூந்த செயலானும் ராமஸா மிப்பெயரார் பெருமை யோனே!

[திறமிசூந்தசாதன்மகன் - திறமிகும் தசாதன் மகன் ; திறமிசூந்த சாதன் மகன். கவிகளணி - குரங்குச்சேனை; பா அணிகள். கோதண்ட பாணி - கோதண்டம் என்ற வில் கைக்கொண்டவன் ; ராஜரீதியைக் கைக்கொண்டவன். கலைமங்கை வடிவாக்கினான் - கல்லை (அகலிகையென்ற) மங்கைவடிவாக்கியவன்; சரஸ்வதியை வடிசுட்டியெடுத்த வாக்குடையவன்.]

சட்டாதி காரமுயர் சுவர்னர்சபைக் கணிகலனே தகைமை சான்ற
பட்டாபி ராமனாள் தவமுனையே! இந்நாட்டிற் பல்லோ ருக்கும்
கிட்டாஆள் ரபிள்ஸர்ஸி. பி. ராம ஸாமிஐயர்! கே.ஸி. ஐ.ஈப்
பட்டாபி தானமுறு சிட்டாபி மானமிளிர் பண்புற் றோனே.

“தந்தையே மைந்தனை வருவன்” எனும் வேதமொழி சாத மாகப்
புந்திமிசூ பட்டாபி ராமன்முனம் புரிந்ததவப் புதல்வ னாகி
வந்தது), அவன்பேரொடுவிளங்கிநீ திவாதத்திலகிமாட்சிவாயந்தோய்!
சந்தமிசூ தமிழ்த்தொண்டும் ரீபுரிந்து நாணாளும் தழைத்து வாழி!

(உ) சங்கத்தின் நீரந்தர அக்கிராசனரிவாழ்த்து.

இ நமொழிகட் கெயன்றி எம்மொழிக்கும் கண்ணுதலே
இறையென் றுய்ந்தே

உருவளர் ஆவ் கிலம் ஆர்யம் ஆந்திரம்கன் னடமாதி
ஓர்ந்த மேலோர்

பெருமொழியும் கேட்டிடவும், அன்னோர்நம் தமிழ்ச்சுவையும்.

பெறவும் செய்யும்

திருவளர்எம் ராஜரா ஜேச்வரமன் பல்லாழி

சிறந்து வாழி!

௩. மலையாளோபாத்தியாய ஸ்ரீமத். வே. சாமிநாதையாடிகளுக்குக்
கூறிய வாழ்த்து.

குலத்தாலும், உத்தமநற் குணத்தாலும், ஒங்குதமிழ்ப்
பலத்தாலும் தன்னல அர்ப்பணத்தாலும் கல்வியரும்
கலத்தாலும் அறிஞர்களின் கணத்தாலும் மெய்ப்புகழ்சேர்
நலத்தாலும் மினிர்சாமி நாதனெனும் நற்குருவே (க)

செந்தமிழ்நூல் பலசிறக்கச் செய்திடுநீன் பேருதவி
சிந்தையினில் வினைந்து தமிழ்ச் செல்வர்பொற் கிழியளித்தார்
சந்தமிசூர் திநி “தாக்கிணைத்திய கலாநிதி”ப்பேர்
தந்தனார்நம் பெருங்கூவார் சாமிநிச்சீர் வாழியவே (உ)

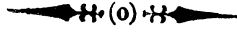
சும்மாதன் காலமெலாம் தூயதமிழ்க் கேஉழைப்போய்!
கைம்மாறும் உளகொல்லோ கணிப்பரிய நின்முயற்சிக்
கெம்மாவி உடல்பொருள்என் நிவைமுன்றும் தந்திடினும்
அம்மா! நின் பேருதவிக் காகும்இணை யாதுளதே! (ஊ)

[இவை செவருஷோத்ஸவகாலத்தில், தமிழ்பிமாணிகள் சுமார்
5000 ரூ. அடங்கிய பொற்கிழியும்; காஞ்சிகாமகோடி பீடாகுபதிகளான
கும்பகோணம் ஸ்ரீஜகத்குரு சங்கராசார்யஸ்வாமிகள் தாக்கிணைத்திய
கலாநிதி”ப்பட்டமும் சால்வைகளும், தங்கத்தோடாவும், பைம்பொற்
பவுண்டன் பேரையும் திருமுகமும், வீழுகி மந்திராக்ஷதை முதலிய
பர்சாதங்களும் அளித்து ஐயாவர்களைக் கௌரவப்படுத்தியபோது
கூறியவை.]

ம. கோபாலகிருஷ்ணையர்.

(Lecturer in Tamil, National College Trichinopoly.)

கம்பராமாயண இன்கவித் திரட்டு.

[களவு-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

236. கூனி போன பின் குல மலர்க் குப்பை நின் றிழிந்தாள்;
சோனை வார் குழற் கற்றையிற் சொருகிய மாலை,
வான வார் மழை நுழைத நம மதி பிதிர்ப் பாள்போல்,
தேன் அ வாயுறு வண்டினம் அலமாச் சிதைத்தாள்.

இ - ள். கூனி போனபின்பு (கைகேபி) சிறந்த மலர்க்குவியல் (களால் அமைத்த புஷ்பசயனத்தை) விட்டு இறங்கிக் கூந்தலிற் சொருகியிருந்த (வெண்மலர்) மாலைபை, மேகத்தில் நுழைந்திருந்த சந்திரனைப் பேர்ப்பாள்போல, (அமமாலையில், தேனை விரும்பி யிருந்த வண்டுகள் சுழலும்படி, (பிடுங்கிச்) சிதைத் (தெறிந்) தாள்.

குலம்-சிறப்பு. குப்பை-குவியல். இழிந்தாள-இறங்கினாள். சோனை வார் குழல் கற்றை-(தேனை) விடாமழை (போல, அணிந்திருக்கிற மலர் மாலையிலிருந்து) சொரிகின்ற கூந்தல் மயிர்த்திரள். வான வார் மழை—ஆகாயத்தில் உள்ள நீர் உண்ட) மேகம். (வார்-நீர்) அலமா-சுழல்.

237. விளையும் தன் புகழ் வல்லியை வேர்அறுத் தென்னக்,
கிளைகொள் மேகலை சிந்தினள். கிண்கிணி யோடும்
வளை து றந்தனள். மதியினில் மறுத் துடைப் பாள் போல்
அளக வாள் நுதல் அரும் பெறற் நிலகமும் அழித்தாள்.

இ - ள். தனது வளராரின்ற புகழாகிய (வெண்மலர் பூத்த) கொடியை வேரோடும் அறுத்தெறிந்தாற்போல (வெண்மணிகள் உள்ள) மேகலாபரணத்தை (அறுத்துச்) சிதறினாள். (காலில் அணிந்த) சதங்கையுடன் (கையிலணிந்த) வளையலையும் கழற்றி நீக்கினாள். பிறைச்சந்திர விடத்துள்ள களங்கத்தைத் துடைத்தல்போல நெற்றியில் உள்ள நிலகத்தை (த் துடைத்து) அழித்தாள்.

வல்லி-கொடி. மேகலை-வழுகோவை மணிகளாலாகிய இடைக்கட்டாகிய ஆபரணம்; எழுகோவைகளுடைய அழிப்பு 'கிளைகொள் மேகலை'

எனப்பட்டதுபோலும். கிண்கிணி-(கிண்கிணைன ஒலிக்கும்) சதங்கை, அளகம் வாள் துதல்-கூந்தல் (அடுத்த விளங்கும்) பிரகாசமுடைய நெற்றி. அரும பெறல் திலகம்-பெறுதற்கரிய பொட்டு (மிக அழகாக அமைந்த பொட்டு. அப் பொட்டுப்போல வேறு பொட்டுப் பலமுறை இட்டுப் பார்த்தாலும் அமைதல் அருமை பென்றபடி).

புகழ் வெண்மைமெனல் கவிமாபு. உரையில், வெண்மணிகள் வயிரங்களை யும் முத்தக்களையும் குறித்தன; புகழ் வெண்மை யென்பதற்கியைய வெண்மலர் பூக்க கொடி பென்றும் வெண்மணிகள் உள்ள மேகலை யென்றும் விவரிக்கப் பட்டன.

238. தா வில் மா மணிக் கலன் மற்றும் தனித்தனி சிதறி,
நாவி நன் குழல் நானிலம் தைவரப் பாப்பிச்,
காவி உண் கண்கள் அஞ்சனம் கான்றிடக் கலுழாப்
பூ யு தீர்ந்ததோர் கொம்பெனப் புனி மிசைப் புண்டாள்.

இ - ள். (நீக்கப்பட்ட மேகலை கிண்கிணி வளைகளாகிய மணியணிகளல்லாமல்) வேறு (உள்ள) இரத்தினபாணங்களையும் ஒன்றொன்றாக (க் கழற்றி)ச் சிதறிக் கூந்தலை நிலத்தில் தோயும்படி கிரித்துக் கண்கள் அஞ்சனத்தை (க் கண்ணிரற் கரைத்து) க் கக்கும்படி அழுது, பூக்கள் உதிர்க்கப்பட்ட கொம்புபோலத் தரையிலே புரண்டு கிடந்தாள்.

தா இல் மா மணி கலன் - குற்றம் இல்லாத பெரிய இரத்தினங்களாலாகிய ஆபாணங்கள். நாவி நல் குழல் - (கத்தூரியால் வாசனை பேற்றப்பட்ட) அழகிய கூந்தல். நானிலம் - நால் நிலம் - குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்த லென்னும் நிலங்கள்; இங்கே நிலமாத்திரையாய்த் தரையை உணர்த்திற்று. காவி உண் கண் - நீலாற்பலத்தை வென்ற கண்கள். “உண்டற் குரிய அல்லாப் பொருளை - உண்டன போலக் கூறலும் மாபே” என்பதனாற் காவினை வென்ற கண் என்ற பொருள்படக் ‘காவி உண் கண்’ என்றார். கான்றிட - கக்க. கலுழா - அழுது.

239. நவ்வி வீழ்ந்தென, நாடக மயில் துயின் றென்னக்
கவ்வை கூர்தரச் சனகியாம் கடி கமழ் கமலத்
தவ்வை நீக்கு மென்றயோத்தி வந் தடைந்த அம் மடந்தை
தவ்வை யாமெனக் கிடந்தவள் கையென் தனையை.

இ - ள். (அயோத்திரகரத்தள்ளார்) துன்பம் மீதுரச்சீதாதேவி யாகிய சீதேவி (காட்டுக்கு இராமனுடன்) நீங்குவாள் (அவள் தானத்தில் நாம் இருப்போம்) என்று அயோத்திரகரத்தில்வந்துசேர்ந்த மூதேவி யென்று (தான் கொண்ட கோலத்தைக் கண்டோர்) சொல்லும்படி, கைகேயி, மான் கீழே விழுந்துகிடந்தாற்போலவும் மயில் தூங்குதலுற்றற் போலவும் கிடந்தாள்.

நவ்வி - மான். வீழ்ந்தென - விழுந்தாற்போல. நாடகம் - ஆடுதல். துயின்றென்ன - தூங்குதற்போல. கவ்வை - துன்பம். கடி - வாசனை. அவ்வை - தாய். கமலத்து அவ்வை - சீதேவி. நீங்கும் - நீங்குவாள். தவ்வை - தமக்கை. துணையை - மகள்.

இப் பாட்டிலும் இதற்கு முந்திய மூன்று பாட்டுக்களிலும் கைகேயி தசரதனோடு இணக்கமில்பினாக்கத்துக்கு யத்தனஞ்செய்து முடித்த ஊடற்கோலக் காட்சியை நிகழ்ந்த முறையே நம் கண்ணொதிர்காட்டி னாற்போல வருணித்திருக்கும் வருணனை மனமகிழ்ச்சியை மிக விளைப்ப தாம். அவ் வருணனையில், கூந்தலுட் சொருகியிருந்த மாலையைப் பிடுங்குதலுக்கு மேகத்துள் நுழைந்திருந்த சந்திரனை வெளிப்படுத்த லும், கலன்களைக் கழித்த கைகேயிக்குப் பூக்களை நீக்கிய பூவ்கொம்பும், தரையிற் கிடந்த அத் தையலுக்குக் கிடைகொண்ட மாணுடன் துயில் கின்ற மாரிலும் மிகப் பொருத்தமாகவும் தொடர்பாகவும் வாவர ஏற்ற மாகவும் உவமானங்கள் கூறி அவை யாவைக்கும் சிறந்த துலையலங்கார மாகச் 'சனகியாம் கடி.கமழ் கமலந்-தவ்வை நீங்குமென்றயோத்திவந் தடைந்த அம் மடங்கை-தவ்வையாமெனக் கிடந்தனள் கைகயன் துணையை' என்ற உவமைகூறி முடித்த முடிபு ரெஞ்சுள் நெடிது நீங்காது நின்று நிலவி அளப்பருக் களிப்பினை யளிப்பதுவாம்.

மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம் முற்றிற்று.

கைகேசி சூழ்வினைப்படலம்.

இராமனுக்கு முடிசூட்டுதலைத்தடுக்கக் கைகேசி தீதாக ஆலோசித்த தீயசெயலைக் கூறுவது. அடையின்றியே சூழ்தல் தூராலோசனையை யும் வினை தீச்செயலையும் குறித்தன.

[அரசர்கள் தொழுது தொடர்ந்து மருங்குகளில் நெருங்குவாத், தசரதன், நநிநிசியிலே கைகேசி மாளிகைக்குச் சென்றான். வாசலில் மன்னர்கள் வணங்கிநிற்க, ஏவற்பெண்கள் பின்வர, அவளிடம்போனான். போனவன் அவள் அலங்கோலமாகக் கிடக்கும் நிலைமையை நோக்கி, யாது நிகழ்ந்ததென்று சங்கித்துத் துன்புற்றுச் சோர்வடைந்து, மாணையெடுக்கும் ஆணை போல அவளை வாரியெடுத்தான். எடுத்த கையைத் தடுத்ததுத் தள்ளிவிட்டு மின்னல் துடங்கி விழுதல்போல மண்ணில் துவண்டு விழுந்தாள். ஒருபேச்சுமின்றிப் பெருமூச்சுசெறிந்தாள். அரசன் “யாது நடந்தது? சொல். உன்னை இகழ்ந்தவர் இறந்தவராவர். சொன்னபின் என் வார்த்தையைச் செயலிற் காண்பாய்” என்றான். “உனக்கு என்னிடத்தில் அன்புண்டோ? உண்டாயின், அன்று தருவேனென்றவைகளை இன்று தருவாயாக” என்றான். அவள் கருத்தை அறிந்து “இவ்வளவுதானா! இதற்கா இத்தனை கோபம்!” என்று சிரித்து “நீ வேண்டியவைகளைக் கேள். விருப்புடன் அளிப்பேன். இஃது உண்மை. உன் மகன் இராமன் ஆணை” என்றான். “சம்பாசுர யுத்தத்தில் உனக்கு நான் சாரத்தியம் செய்ததற்காக நீ உவந்து தேவர் சான்றாகத் தந்த வாங்கிரண்டையும் தருவாயாக” என்றான். அவள் வஞ்சனையை அறியாமல், “வாக்களித்தபடி. பெறுதற்கா இவ்வளவு வருத்தம்? தருவேன்: பெறுவாய்: என் பொறுப்பு நீங்க இப்பொழுதே கேள்” என்றான். “ஒருவரத்தால் பரதன் நாடாளலும் மறுவரத்தால் இராமன் நாடாளலும் வேண்டும்” என்றான்.

கைகேசியின் நீண்ட கொடிய நாக்கு நாகம் வழங்கிய வாக் குகிடத்தால் உண்டாகிய சோகதாபத்தால் தசரதன் உடம்புமுழுதும் தபிக்கப்பட்டு வேகமடங்கிய யானைபோல விழுந்தான். யாவராலும் சொல்லொணாத துன்புற்று, மனவேதனை வார, உடம்பு வெப்பம் மிகுந்து உலைத்தீக்காற்றுப்போலப் பெருமூச்சுவிட்டான். நா வறண்டது. உயிர் ஓடலுற்றது. மனம் வாட்டமடைந்தது. துன்பம் மேலிட்டது. யாது செய்யத்தக்கதென்று தெரியாமல், பொறிகலங்கினான். இருந்தான். எழுந்தான். சின்ருன். விழுந்தான். புண்டான். மூச்சடங்கி அசைவற்றுச் சித்திரம்போன்றான். பாவி (கைகேசி) யைப்பற்றி எற்றிக் கொல்ல எண்ணினான்.

‘இவள் பெண்ணென்பதை மறந்து பெண்கொலைசெய்யும் பெரும் பழிக் காளாகப் பார்த்தேனே’ யென்று நாணங்கொண்டான். துக்க வெப்பம் மிக்குப்பெருக, நெடுமூச்செறிந்து, அங்கும் இங்கும் அலைந்து வருந்தினான். அவன் பட்டபாட்டைக் கண்டு தேவர்கள் பதைபதைத் தார்கள். ஆயினும், கைகேசி சிறிதுக் கலங்கினால்லர்; அவளை நோக்கி “நீ புத்திமயக்கத்தாலோ, பொல்லாதார் போதனையாலோ, இவ்வரங்களைக் கேட்டாய்? என் ஆணை: உண்மை யுரை” என்றான். “புத்திமயக்கவு மில்லை; பொல்லார் போதிக்கவுமில்லை; நீர் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்ட வரங்களைக் கொடுத்தாற் கொள்வேன். மறுத்தால், வாக்குமாறிய வசையை உம்பிடும்வைத்து என்உயிரை உம்மெடுதிரே மாய்த்துக்கொள்வேன்” என்றான்.

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்கவே, தாசாதிபயன்றி வேறுயிரில்லாத சக்கரவர்த்தி மயக்கித் தியங்கி “ஆ! கொடியானே!” என்று ஆவி சேர்ந்த தரையில் விழுந்தான். ‘உண்மையை ஒழித்தல்வேண்டும் அல்லது இராமனை இழத்தல்வேண்டும்’ என்றுவிடுத்த அறம்கொடிது! இப்படிப்பட்ட தருமசக்கடத்துக்குக்காரணமான உண்மை இறந்தொழிவதாக! இவ் வுலகமுழுதும் பெண்ணென்னும் பெயரேயில்லையாம்படி எல்லாப் பெண்களையும் கொன்று தொலைத்து, —வீரரையெல்லாம் வென்று வீராதிவீரரையுயர்ந்திருந்த நான், வீரராகிய மேன்மக்கள் வரிசையினின்று, பெண்கொலை காரணமாக, வீழ்ச்சிபுற்றுக் கீழ்மக்களோடு வைத்தெண்ணப்படுவேனாக’ என் நெண்ணினான்.

பின்பு, அவ்வாறுசெய்தல் தகரது என்று முடிவுசெய்து, அம் முடிவுசெய்யும்படி நேர்ந்ததனாலுண்டாகியகோபத்தால் கைகளைப்புடைத்துப் பற்களைக் கடித்தான். கோபமிகுதியால் ஆயாசமடைந்து திரும்பவும் சேர்ந்துவிழுந்தான். பின்பு தெளிந்து, கோபித்தவினும் பொறுத்தலே நல்லதென்று கோபம் விண்டு பொறுமைகொண்டு, இவளைக் கொன்றடையும் பயனினும் இரந்தடையும் பயன் சிறந்ததென்று துணிந்து எழுந்தான்.

இராசர்குட்டம் மேலும் மேலும் நெருங்கிவந்து ‘நாம் முந்தி வணங்குவோம்’ ‘நாம் முந்திவணங்குவோம்’ என்று முடிபடியப் பணி கின்ற அழியினையுடைய சக்கரவர்த்தி, கைகேசி (யான ஒருபெண்)

கால்களில் விழுந்தான். “மூத்தோனாகிய இராமணிருக்க, இனையோனாகிய பாதன் இராச்சியத்தை யேற்றுக்கொள்ளான். அவன் ஏற்றுக்கொண்டாலும், உலகம் ஒப்புக்கொள்ளாது. நீ உலகத்தார் மதிக்கும் புகழைப் பெறுதலை விட்டு அவர்கள் பழிக்கும் பழியை உறுதலாற் பயன்பாது? இராசரிகத்தை, இராமன், தானாகவிரும்பாமல், யான்கொடுக்க, மறுக்க மாட்டாமல் ஏற்றான். ஆதலால், நீ கேட்டால், அவன் தானே உன் மகனுக்கு அரசை உவந்து கொடுப்பான்” என்று பின்னும் கூறுவான்.]

240. “கண்ணே வேண்டும் என்னினும் ஈயக் கடவேன்; என் உண்ணேர் ஆவி வேண்டினும், இன்றே உனதன்றே; பெண்ணே வண்மைக் கைகயன் மாணே பெறுவாயேல், மண்ணே கொள் நீ; மற்றைய தொன்றும் மற” என்றான்.

இ. ள். (நீ கேட்கும் என் அரசச்செல்வத்திற் சிறந்தது என் உடல்; உடலிற் சிறந்தது தலை; தலைபிற்சிறந்தது கண்: அப்படிப்பட்ட) கண்ணையே நீ வேண்டினென்றாலும் கொடுக்கத் தவறேன். (கண்ணினும் சிறந்த) உயிரையே வேண்டினாலும் (அது) இப்போதே உன்னுடையதே (என்னும்படி தந்துவிடுவேன். கண்ணையென்றி உயிரையுமே தாச் சித்தகைகவுள்ள யான் கேவலம் மண்ணைக் கொடுக்க மறுக்கே நென்பது கூறவேண்டியதில்லை. ஆனால் ‘மண்ணே உன் மகன் கொள்ளான்; கொண்டாலும் உலகம் ஒப்பாது’ என்று யான் கூறிய உண்மையை உணராமல் மண்ணைப் பெறு (தற்கு விரும்பு) வாயானால், மண்ணை மட்டும் பெற்றுக்கொள் : (நீ கேட்ட) மற்றொன்றை மறந்துவிடு என்றான்.

ஈயக்கடவேன்—ஈதல்கடக்கமாட்டேன்—ஈதல்தவறேன். கடவேன் என்பது இங்கே கடமையுடையெனென்று பொருள்படாமல் தவறேன் என்று பொருள்பட நின்றது. (கடவார்—தப்பார்—தவறார்; மணிமே கலை) உள்—(உடம்பின்) உள். நேர்-நுண்ணிய-சூக்குமமான. (நேர்மை-நுண்மை. ஐங்குறுநூறு). உள் நேர் ஆவி--(உடம்பின் வெளிப்புறத்தில் தூலமாகவுள்ள முன்சொன்ன கண்போலன்றி உடம்பின்) உட்புறத்தில் (உள்ள) சூக்குமமாகவுள்ள உயிர். இன்று—இப்போது (சங்க அகராதி). அன்று ஓ அசைகள்; அல்லவா என்றும் பொருள்பட நின்றன. வண்மை—கொடை. மாணே (மாண்போன்ற) மகனே. மற்றொன்றும் என்பதில் உண்மை இசைநிறை.

‘பெறுவாயேல்’ என்பதற்கு மேற்கூறிய பொருளன்றிக், ‘கொடைத் தொழில் படைத்த கைகையன்மகளாகிய நீ அவனைப்போலக் கொடுத்தம்றொழிலைச் செய்யாது ஏற்றற்றொழிலை மேற்கொள்வாயானால்’ என்ற பொருள்பட ‘வண்மைக் கைகையன் மானே பெறுவாயேல்’ என்றனென்றலுமாம். இராமனைக் காட்டுக்கனுப்புவதான பொறுக்கமுடியாத கொடுத்துன்பத்தை வினைத்த இரண்டாம்வரத்தை வாயாற் கூறமாட்டாமையால் மற்றையதொன்று என்று விவரிக்காது தசரதன் கூறியதாக நடந்ததை நடந்தவாறு நயம்படக் கூறிய இயற்கைநிகழ்ச்சிவருணனை இனிது நோக்கத்தக்கது.

[“ஒருகால் வாயால் தந்தேனென்றதை இனிமேல்மறுக்கமாட்டேன்; நீ கேட்டதைப் பெற்றுக்கொண்டதாகவேவைத்துக்கொள். அதனை நான் உன்பால் இரக்கின்றேன். தன்னைத் தாழ்ந்து வணங்கி இரந்தால், பேயும் ஈயும் ஆதலால் (கணவனாகிய) நான் தாழ்ந்து வீழ்ந்து இரப்பதை (மனைவியாகிய) நீ தந்தால் தவறாமோ?” என்றான். அவள், தான் பிடித்த பிடியைச் சிறிதும் விடாளாய் “உண்மைக் கொருவனாகிய நீயே கொடுத்ததை இல்லை யென்பாயானால், உண்மையைக் காப்பதற்கு இனியார் உளர்?” என்றாள்.

நெருப்பு வீசிய வெம்மை தாக்கப்பட்டார்போலக் கைகேசி கூறிய வார்த்தை கேட்ட தசரதன், ஆவி வெந்து, விஷாக்கினியே பெண்வடிவானதென்று நினைந்து, திரும்பவும் இரந்துவேண்டுவோமாய் “நிலமெல்லாம் உன்வசமாகத்தந்தேன். என்மகன், என்கண், என்உயிர், எனக்குப்போல எல்லார்க்கும் நல்லவன் நாடுகடவாதிருக்கும்படி இரங்கியருள்; யான் என் சுற்றத்தோடு முற்றும் அற்று முடிவடையும்படியுள்ள என் முன்னைவினைப்பயினை நினைந்து நைந்து நொந்துகொண்டிருக்கின்றேன். இராமன் என் கண்ணெதிர்தில்லாது நீங்குவானால், யான் பிழைத்திருக்கமாட்டேன். என் உயிர் உனக்கு அடைக்கலம்” என்றான்.

இராசராசன் இன்சொற்கூறி இரந்ததற்கு இணங்காமல் மாம்போல இரங்காத மனத்தினளான கைகேசி “கொடுத்த வரத்தைக் கொள்ளாதே யென்பது அதருமமேயன்றித் தருமமாமோ?” என்றாள். இவ்வார்த்தைகேட்டுச் சக்கரவர்த்தி ‘இராமன் நீங்க, என்னுயிர் நீங்கும்’ என்று பேரிடி விழப்பெற்று விழுந்த பெருமலைபோலத் தரை

யிடை விழுந்தான். அவ்வாறு அவன் உடல் தரையில் சிழி, மனம் துன்பக்கடலில் வீழ்ந்து ஆழ்ந்து வருந்த, அக்கடற்குக் கரைகாணாதவ னானான்.

கொடுஞ்சொற்கூர்வாளால் தன்நெஞ்சைப் பிரிந்தவனான மனத்தின் இழிவை நினைந்து புழுங்கி அவனைநோக்கிப் பின்னும் கூறுகின்றான். “இறக்கும் புருடர்க்குமுன் இறந்து உடனகட்டையேறிப் புகழ்பெற்ற மாதல்லாமல் புருடனைக்கொன்று பழிபூண்ட பூவையர் இன்றுகாறும் இவர். இனி, உளர்என்னும்படி, நீ என்னைக்கொல்வாயோ! கொடியானே! நீ கேட்டது குற்றமானதென்றும் முறையற்றதென்றும் அதருமமான தென்றும் அறிகின்றாயில்லை. யான் பரிம்கிந்துன்பங்கண்டு ஆ! என்று இரங்குகின்றாயில்லை. உன் மனத்தில் இரக்கத்தை அறவே ஒழித்தாய் சொல்லப்பால் என்னைக் கொன்றாய். இனி ‘இவள் புருடனைக்கொன்ற பொல்லாத பாள்: பெண்கொலை பாவம் என்று பாராமல் இவளைக் கொல் வோம்’ என்று உலகத்தாரால் உயிர்வாங்கப்படப்போகின்றாய்” என்றான்]

241. ஏண்பால் ஓபா நாண்மடம் அச்சம் இவையேதம்
பூண்பால் ஆகக் காண்பவர் நல்லார் புகழ்பேணி
நாண்பால் ஓபா நங்கையர் தம்பால் நணுகாரே
ஆண்பா லாரே பெண்பா லாரே டடைவம்மா.

இ - ன். (பொன்மணிகளாலாகிய பூண்களை விரும்பாமல் புகழை விரும்பி (அதனைப் பெறும்பொருட்டு) மடம் நாணம் அச்சம் பயிர்ப்பு (எனப்பட்ட மாதர்க்குரிய நாற்குணங்களாகிய) இவைகளையே தமக்கு ஆபரணங்களாகச் செய்துகொள்வாரே பெண்களாவார் ; (மடம்) நாண் (முதலிய அந்த நாண்கு) குணத்தைக்கருதாத பெண்கள் பெண்களாகார்; அவர்பால் ஆண்மக்கள் அணுகார்: (எந்த ஆண்மக்களாயினும்) அணுகு வார் (ஆனால், அவர் அந்த மடம் நாண் முகவியை தீல்லாத) பெண்களாக் கோடு ஒப்பாரே (என்று தசாதன் பண்டாரிணன்)

ஏண்பால் ஓபா = (பந்தச்சுதப) பெநமை (தநவது) ஆண பரிணமை நீங்காத, பூண்பால் = ஆபரணப்பகுதிகள் = ஆபரணவகைகள், காண்பார் = செய்பவர் (சங்க அகராதி). பேணல் = விரும்பல். நாண் பால் = நாண் (ஆகிய) குணம். அடைவு = ஒப்பு.

மடம் - (பழிப்பான எண்ணம் பேச்சுச் செயல்களை) அறியாமை. அறிந்தபோது அவற்றைச் சொல்லவும் செய்பவும் நாணுதலை நாணமும் அஞ்சுதலை அச்சமும் அருவருத்தலைப் பயிர்ப்பும் சூறிப்பனவாம். முதலடியில் 'நாண்மடம் அச்சம்' என்பவைகளைப்பி பயிர்ப்பும் மூன்றாமடியில் 'நாண்' என்பதனோடு மடம் அச்சம் பயிர்ப்பும் உபலக்கணத்தாற் பெறப்பட்டன. 'புழிப்பணி' என்பதைக் 'காண்பவர்' 'ஓர்' என்ற இருவினைகளையும் முதல் தப் பொருள்கொள்ளலாம். நங்கையர் பின் 'நல்லாரல்லார்' என்பதும் 'பெண்பாலார்' முன் 'நணுகுவார்' என்பதும் சொல்லெச்சம்.

[தசரதன் மேற்கூறியவாறு நினைந்ததோடு 'மூன்றுலகுகளிலும் உள்ள வீரர்களையெல்லாம் வென்ற எனக்கு ஒரு பெண்ணை முடிவு நேர்ந்ததே!' என்று எண்ணினான். எண்ணினதன்றித் தன்னை வேதனைப்படுத்தும் துன்பங்களை வாய்விட்டுச் சொல்லிக் கைகேசியைத் திரும்பவும் இரந்தான். மேலும் மேலும் மிகுந்து வளர்ந்த அந்தக் கடிய கொடிய நெடிய துன்பங்களால் உயிர் உண்டோ இல்லையோ என்னும்படி மயக்கமடைந்தான். இடையிடையே தெளிவுற்றான். தெளிவுற்றபோதெல்லாம் தெளிவுடன் துன்பமும் தோன்ற வருந்தி உயிர்போகமாட்டாமல் புரண்டான். அப்படிப்புரண்ட சமயங்களில், கைகேசி, "உனது முன்னோனான சிபிச்சக்கரவர்த்தி ஒரு புறவைக் காப்பதாகக் கூறிய வாக்கைக் காக்கத் தன் உடலையரிந்து கொடுத்தானன்றோ? அப்படிப்பட்டவன் பின்னோனான நீ கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டதைக் கொடுக்க நோவுறுதல் தகுதியோ? நோவுதலை ஆவது யாது? நான் கேட்ட வரங்களைக் கொடுக்கவில்லையானால், இப்போதே இறந்துவிடுவேன்" என்றான்.

அப்போது தசரதன், 'இவள் எரியாது கொல்லும் தீ. யான் உடன்படாவிடில், இறந்துவிடுவாள்' என்று நினைந்து, "என் மகன் வனஞ்செல்ல வரம் தந்தேன். அதனால் நான் செத்தேன். நீயும் உன் மகனும் இவ்வுலகம் உள்ளாவும் பழிவெள்ளத்தைக் கடக்கமாட்டீர்கள்" என்றான். இவ்வார்த்தைகள் சொல்லிமுடியுமுன் கொடிய துன்பம் கூறிய வளர்போல நெஞ்சைப்பிளக்கத் தசரதன் உணர்வுநீங்கிச் செயலற்றுக் கிடந்தான். காரியசித்திபெற்றதனால் களித்த சிந்தைபிணைய

அயர்ந்து தூங்குவானான கைகேசியும் உணர்வும் செயலும் நீங்கிக் கிடந்தாள். (இவ்வாறு ஒருவருக்குத் துக்கமும் மற்றொருவருக்குக் களிப்புமான வேற்றுமைப்பட்ட இரண்டு காரணங்களால் இருவரும் உணர்வும் செயலும் நீங்குதலாகிய ஒற்றுமைப்பட்ட ஒரு காரியம் நிகழ்ந்தது ஆச்சரியம்).]

242. சேண் உ லாவிய நாள் ள லாம்உயிர் ஒன்று போல்வன செய்து பின் ஏண் உ லாவிய தோளி னுன் இடர் எய்த ஒன்றும் இரங்கிலா வாள்நி லாநகை மாத ராள்செயல் கண்டு மைந்தர்முன் நிற்கவும் நாணி னுளென ஏகி னுள்ளளிர் கங்கு லாகிய நங்கையே.

இ - ள். (இதன் முன் கல்யாணமான - நெந்நாளுக்கு முந்திய -) தூரம் (ஆன காலந் தொட்டு இன்றுவரை) சென்ற (சாலநீண்ட) காலம் முழுவதும் இருவருபிரர்களும் ஒன்றுபோல்வன (என்னும்படி எந்தக் காரியத்தையும் ஒருவரே நினைந்து செய்தாற்போல மனம் ஒத்து இருவரும்) செய்து, (அந்த நீண்ட காலத்துக்குப்) பின்பு (இப்போது) நாயகன் (தான் வேண்டுமென்று கொண்ட வரத்தால் மகத்தான) துன்பம் அடைய, (க் கண்டு அத்துன்பத்தைத் தான் 'வேண்டாம்' என்ற ஒரு வார்த்தையால் நீக்கக்கூடியவளாயிருந்தும் அவ்வாறு செய்தற்குச்) சிறிதும் இரக்கம்கொள்ளாத கைகேசியின் செய்கையைக் கண்டு (இந்த ஒரு மாதின் அடாத செய்கையால் அவனைச் சேர்ந்த பெண்பாலாரெல்லாருக்கும் அவமானம் ஏற்பட்டது. 'இவள் செய்ததைப் பார்! பெண்பாலார்களோடு இரக்கமற்றவர்' என்று தன்னை நோக்கி ஆண்பாலார் சொல்வாரே பென்று அவரோடு வார்த்தையாடல்கிடக்க, அவரெதிரே சும்மாதான எவ்வாறு நிற்போமென்று) ஆடவர் முன் நிற்கவும் நாணினுள்போல இராத்திரியாகிய பெண் சென்றனள் (விடிந்தது என்றபடி).

சேண் - தூரம். உலாவுதல் - மெல்லநடத்தல். 'உலாவிய' என்பது முதலடியில் சென்ற என்றும் இரண்டாமடியில் பொருந்திய என்றும் பொருள் தந்து நின்றன. வாள் நிலாம் நகை - ஒளிவிளங்கும் பல். நளிர் - குளிர். நளிர் கங்குல் - குளிர்ந்த இரவு.

243. எண்த நும்கடை சென்ற யாமம் இயம்பு கின்றன, ஏழையால்
வண்டு தங்கிய தொங்கல் மார்பன் மயங்கி ஷம்மிய வாறெலாம்
கண்டு நெஞ்சு கலங்கி அம்சிறை ஆன காமர் துணைக்கரம்
கொண்டு தம்வயி ரெற்றி எற்றி னிளிப்ப போன்றன கோழியே.

இ - ள். (இரவில் முதலாம் சாமம் இரண்டாம் சாமம் மூன்றாம்
சாமம் நான்காம் சாமம் என்று) எண்ணுகின்ற (சாமங்களில்) இறுதியாகச்
சென்ற (நான்காம்) சாமத்தைத்தெரிவிக்கின்றவைகளான கோழி
கள், தசரதன கைகேசியால் மயங்கி வருந்தியவகைமுழுவதும் கண்டு
மனங் கலங்கிச் சிறகுகளான கைகளால் வயிற்றில் மாரிமாறி அடித்
துக்கொண்டு (எல்லாரும் வாருங்கள்! இந்த அரியாயத்தைப் பாருங்கள்!
என்று கூவி) அழைப்பவைகள் போன்றன.

எண்தரும், 'எண்ணிமம்' 'எண்ணுறும்' என்பனபோல, எண்ணும்
என்று பொருள்படுவது. யாமம் - சாமம். இயம்புதல் - ஒலித்தல்.
தொங்கல் - மாலே. ஏழை - பெண். அம்சிறை - அழகிய சிறகு. காமர் -
அழகு.

244. தேய்க யத்தம் மரத்தம் மென்சிறை துள்ளி மீதெழு புள்ளலாம்
தேய்கை ஒத்த மருங்குல் மாதர் சிலம்பின் நின்று சிலம்புவ,
கேக யத்தர சன்ப யந்த விடத்தை இன்னதொர் கேடுகும்
மாக யத்தியை உட்கொ தித்து மனத்தன் வைவன போன்றன.

இ - ள். தடாகங்களிலும் மரங்களிலும் (தங்கித் தூங்கி விழித்து)
மெல்லிய சிறகுகளி (ன் உதவியி) னால் துள்ளி மேல் எழுந்த பறவைக
ளெல்லாம் மாதர்கள் பாதுச்சிலம்புபோல (மெல்லென) ஒலிப்பவைகள்,
(புருடன் இறக்கும்படியான) கேடுகூழ்ந்த மிக்க கீழ்மைக்குணமுள்ளவ
ளான கைகேசியை (வெளிப்படக் கோபித்துத் திட்டினால், புருடனைக்
கொன்றவர் நம்மைக் கொல்லாது விடுவாராவென்று பயந்து) மனத்தி
னுள்ளே கோபித்து மனத்தினுள்ளே திட்டுவன போன்றன.

தோய்கயம் - (மக்கள்) குளிக்கின்ற தடாகம். தேய்கை ஒத்த-
தேய்தல் பொருந்திய. சிலம்பின் - சிலம்புபோல். சிலம்புவ - ஒலிப்பன.
பயந்த - பெற்ற. இன்னது ஓர் கேடு - இப்படிப்பட்டதாகிய ஒப்பற்ற
கெடுதி. கயம் - கீழ்மைக்குணம் - இழிவான தன்மை.

இனிய பாற்கடலில் விடம் பிறந்ததுபோல, நல்ல கேசு ராசுக்கும் பத்தில் கைகேசி பிறந்தாளென்று குறிக்கக் 'கேசுபத்தாசன் பயந்த விடத்தை' யென்றார்போலும்.

245. சிரித்த பங்கயம் ஒத்த செங்கண் இராமனைத்திரு மாலை அக கரிக்க ரம்பொரு கைத்த வத்துயர் காப்பு நாண் அணி தற்குமுன் வரித்த தண்கதிர் முத்த தாகிலும் மண் அனைத்தும் நிழற்றமீல் வரித்த பந்தல் பிரித்த தாம்என மீன் ஓளித்தன வானமே.

இ - ன். மலர்ந்த (செந்) தாமரை (மலர்) போன்ற சிவந்த கண்களை யுடைய இராமனை (முடிசூட்டுதற்கு முதற் சடங்காக அவனுக்குக்) காப்புக் கயிறு கட்டுதற்குமுன்பு (இட்ட - முத்துச் சரங்கள் அலங்காரமாகத் தொங்கவிட்ட - பந்தல்போல, நட்சத்திர வரிசைகள்) முத்துச் சரங்கள்போன்று பூமிமுழுதும் ஒளிசெய்ய (ப் பூமிக்கு) மேலாக வித்தாரமாக இட்ட (வானம்) பந்தல் பிரிக்கப்பட்டதுபோலும் மென்மும்படி நட்சத்திரங்கள் வானத்தில் மறைந்தன.

சிரித்த பங்கயம் - (அரும்பாயிருந்த தன்மை நீங்கி) மலர்ந்த செந்தாமரைமலர். சிரித்த என்பது மலர்ந்த என்ற பொருளைக் குறிப்பால் உணர்த்தியது. திருமலை - திருமாவின் அவதாரமானவனை. கரி-யானை. காம-கை பொரு-ஒத்த. வரித்த-கட்டிய. ஆகி-ஒத்து. ("ஆள்வாரிலிமா டாவேனா" என்பதில் ஆதல் ஒத்தலென வருதல் காண்க.) 'வரித்த முத்து' என்பதனால் கோத்துக்கட்டிய முத்துச் சரங்கள் குறிக்கப்பட்டன. நிழற்றல் - ஒளிசெய்தல். பிரித்தது ஆம் - பிரிக்கப்பட்டதுபோலும். மீன் - நட்சத்திரம்.

மலர்ந்த தாமரையை மனோபாவனையால் 'சிரித்த பங்கயம்' என்ற கவித்திறம் இராகையுள்ளார்க்கு பிக்கமகிழ்ச்சிசெய்வதாம். இந்தப் பேருலகம் முழுதையும் முடிய ஆகாயத்தையே பந்தலாகவும், நகூத்திர வரிசைகளை அந்தப் பந்தலில் அலங்காரமாகத் தூக்கிய முத்துச்சரங்கள் ளாகவும் கூறி, உதயகாலத்தில் ஆகாயத்தில் நகூத்திரங்கள் ஒளிருகின்ற மறைவதை இட்ட பந்தர் பிரிக்கப்படும்போது அதன் அலங்காரங்கள் அவிழ்த்து அகற்றப்பட்டொழிதல் புலப்பட "விரித்த பந்தல் பிரித்த தாமென மீனெ ளித்தன வானமே" என்று ஓசைநயமும் பொருள் நயமும் ஒருங்கமைபக் கற்பனாசுத்தி விளங்கக் கூறிய கவிசாதுரியம்

கற்றோர்களுக்கு விநோதமும் விம்மிதமும் விளைத்து ஆளப்படுங்களிப்பை அளிப்பதாம்.

[இராமன் முடிசூடும்நாள் வந்ததென்று நகரமாதர் தெரியப் பேரிசைகள் முழக்கப்பட்டன. அம் முழக்கம் மேகமுழக்கமாக, அது கேட்டு மகிழ்ந்து எழும் மயில்கள்போல, மாதர் கண்மலர்ந்து எழுந்தார்கள்.]

243, சாய் அடங்க நலங்க லந்து தயங்கு தன்குல நன்மையும்
போய் அடங்க நெடும்கொ டும்பழி கொண்ட ரும்புகழ் சிந்தும் அத்
தீ அடங்கிய சிந்தை யாள்செயல் கண்டு சீரிய நங்கைமார்
வாய் அடங்கின என்ன வந்து குவிந்த வண்குமு தங்களே.

இ. ள். (தனக்கு இருந்த) மென்மைத்தன்மை (அடங்கலும்) அடங்கவும் தன்குல நன்மையும் (அதனோடுகூட அடங்கவும்) (தனக் கில்லா திருந்த) பழியைக் கைக்கொண்டு (இருந்த) புகழை வீசியெறிந்து தீமை (முழுதும், தங்கிடமென) வந்தடங்கிய சிந்தையினான கைகேசியின் செய்கையைக் கண்டு (இந்த ஒரு பெண்ணின் தீச் செயலால் பெண்ணாகப் பிறந்தவர்க்கெல்லாம் இழிவுவந்தது; இனி நாம் பெருமையாகப் பேச வாய்திறத்தலாகாதென்று கருதிய) மாதர்கள் வாய்கள் ஒலிக்கினவைபோல அல்லிமலர்கள் குவிதலுற்றன.

சாய்-மென்மை; சாயல் ஈறுதொக்கது. (சாயல்—மென்மை; பரிபாடல்). 'போய் அடங்க' 'வந்து குவிந்த' என்ற தொடர்களில் 'போய்' 'வந்து' என்பவை யிரண்டும் தமக்கெனச் சிறந்த பொருளினிற் செய்யுளோசை சிறைத்து நின்றன.

[மன்மதபாணமும் நிலவும் தென்றலும் தேகத்திற்பட்டு மோகத்தை விளைக்க வருந்தும் மாதர்களின் செவித்துளையில் பண்கனிந்த பாடல்கள் றுழைதல், விரகவேதனையை மிகுவித்தலால், பாம்புறுழைதல் போன்றது. இராமன் முடிசூடும் நாளுக்கு முந்திய இரவு அத் திருநாளை விரைவிற் காணவொட்டான ஊழிபோல நீடித்திருக்கிறதென்று வருந்திய ஆடவர்கள் கண்ணும் கருத்தும் களிக்கும் நாள் இந்நாளென் றெழுந்தார்கள். இராமன் மகுடம் புனையும் வைபவத்தைக் காணும் ஆசையால் தூங்கமாட்டாமல் கண்முடிப் பொய்த்தூக்கந்தூங்கிய மாதர்கள் பள்ளியினிற்றெழுந்தார்கள்.]

247. வைபம் ஏழும்ஓர் ஏழும் ஆருயி ரோடுகூட வழங்கும் அம் மெய்யன் வீரநுள் வீரன் மாமகன் மேல்வினைந்ததோர் காதலால் நைய நையநல் ஐம்பு லனகள் அய்ந்த டங்கி நடுங்குவான் தெய்வ மேனி படைத்த சேயொளி போல்ம முங்கின தீபமே.

இ - ள். உலகமுழுதையும் தன் அருமையான உயிருடன் உதவிய சத்தியவிரதனும் வீராதிவீரனும் மகன்மேல் (உள்ள) முதிர்ந்த வாஞ்சையினால் (அவன் வனம்செல்ல நேரும் பிரிவாற்றாமையால்) மிகுதியாக வருந்த ஐம்புலன்களும் ஒடுங்கி அடங்கி நடுங்குவானுமான தசரதனது தெய்வத் திருமேனி படைத்திருந்த சிவந்தஒளி (துன்பத்தால் மழுங்கினது) போலத் தீபங்கள் (தம் சிவந்தஒளி விடிதலால்) மழுங்கின.

வினைதல் - முதிர்்தல் (வினைந்த - முதிர்ந்த. புறம்) சே யொ ளி- சிவந்த ஒளி.

விடியற்காலத்து விளக்கொளி மழுங்குதலைக் கதையொடுபொருந்தக் கதாநாயகனது பிரிவாற்றாமையால் மழுக்கமடைந்த அவன் தந்தைமேனியொளிக்கு உவமித்த நயம் உவத்தற்குரியது.

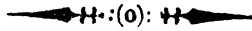
இவ்வாறாகக் கங்குல்கழிதலையும் கோழிகூவுதலையும் பறவைகள் பள்ளிரீங்கிப் பறந்தொலித்தலையும் வானத்து மீன்கள் மறைதலையும் முரசு முழங்கலையும் குமுதம் குவிதலையும் பண்கணிந்தபாடல்கள் பாடப் படுதலையும் மின்னாரும் ஆடவரும் விழித்தெழுதலையும் விளக்கொளி மழுக்கமுறலையும் வேறு பிறவற்றையும் சியப்பும் நயப்பும் மிகுந்து விளையப் புனைந்து புகன்று விடியற்காலவருணனை செய்கின்ற சொன்னயம் பொருணயம் தொனிரயம் முதலிட பன்னயங்களும் தன்னிய நனியினிய ரசமயமான செவ்விய திவ்விய கவிகளை வேறெந்நூலினும் இவ்வளவு தொடர்பாக ஓரிடத்திற் காணலரிது.

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்.

சின்னமனூர்ப் பாண்டியசாசனத்தின்

வடமொழிப்பகுதி.

தமதரமாவலீஊமரம-

ததமநக்சுசுஸராங்காதம் |

கலாவலாநக்சுஊதொவி விய்யு-

யததாஊவீஊயிராமஊவெ || (க)

வஸஸஸ்யாவலீஊசிராகாவிய-

ஸசுசுசுஸீஸவதீஸவஸவீ |

வண்ணுஸாகாநாஊஊரியாகாஊவாணாஊ

யததாஊநாநாஊவதீயரிதீ || (உ)

ஊதாவியாராகிஊவதீநாஊ

ஊசிராமரொவிதஸாஸநாநாஊ |

வாரொஊதொஊஊவதீநாஊ

யஊஊவாநாஊஊவாநமஊஊ || (ஈ)

நிஊத்யஊவாஸுரயஊஊஊ

ஊஸுரநாநயநாஊஊஊஊ |

ஊயாநிஷணாஊஊஊஊஊ

ஸுரஊஊஊஊஊஊஊஊஊ || (ஐ)

ஊயாஊஊஊஊஊஊஊஊஊ

ஊமாஊஊஊஊஊஊஊஊஊ |

ஊஊஊஊஊஊஊஊஊஊ

ஊஊஊஊஊஊஊஊஊஊ || (ஔ)

நாஸவதநயாவதிந்-ரொநூ-

ஹீஹுவநீதமுணவினொவநஸு ।

உயிதஜஹியிஸு யசுஜாத

கதிதிவதிரபுதிநொவ)மஸூஸிஷு) ॥

(க)

விடலிதவமயஸு-ரொநூ-ரெளரெள

ஹுதஹரிஹாரவிந-விஷிதஸு யசு-இ) ।

கூராவதிவமகூயகூவவஹி-

ஜி-தவிஜயஸு யசு-ஹ்வொ நரொநூ) ॥

(எ)

வகதி-க கஸிஹ்ஜி-தூமம்

முரூஹ்ஜ வாகுயிதும் யசு-ஹ்வ) ।

ஸரிஸுஸாஸூரண-வகண-யாரொ

யசு-ஹ்வஸுநரவாண) நாரி ॥

(அ)

யதெதூதநா ராஜஸ-இ யாஸுநெநெய-

ரிஷூ-நெநெகெடி-வவ-இயம் புவநா) ।

ஸம்ஷூரதீதாஸாவ-ஹெளரி நரொநூ) :

கஸூநூ-தூ-ஹ் கயூதெஸா வசு-ஹ்வெ) ॥

(க)

ததூவீகரிசெஸரீ நாவதிவ-ஹெஸவஸீ-ஹ்நியி-

ஹுதூ-தெதூ ஜடிமம் ஸு-தொஸு நயவதி) ஹீராஜலிம்ஹம் கயூதீ

பூஜம் ஹீதவராசு-நொ வரமுணஸுஸூ-தஜஸு-ஹ்வ-தம்

ஹீரார) ஹ்வணியகீ-ஹஜி-தஹீவஹொ ஹ-இவதி) ॥

(ஐ)

ரீயாவாண) கெரஹம் லிம்ஹ-ஹெநூ-

ஹீதூஸ-ஹ்வெ வஹ்வம் வஹ்வஹ) ।

ஹகஹதூ-ஹ்வெ-ஹீ-ஹெகவீர) :

ஹாரகூ-ஹ்வெ-ஹ்வெ-ஹ்வெ-ஹ்வெ-ஹ்வெ) ॥

(கக)

சின்னமனூர்ப்பாண்டியசாஸனவடமொழிப்பகுதி 2சுக

வகுதீவடிதொவிநடுபெகவாகு
 பூலும் விதா யஸு விதாஹுனிஃ ।
 பூஜும் பூலஹம் பூயிதாஹிஜாதும்
 ஸூஸ்யெஷிஸி-ஶாஸ்யவணீயகீ-தி-ஃ ॥ (20)

வாணூநவாயதிமகாதுணுஸூகாதுராககாசு ।
 வீரநாராயணாஷ்வாஶீராஶீதி-துரொமஃ ॥ (21)

வடகஜவழிராஷ்டுதெதாமுஹாரம்
 ஶிணிதமுணம் ஶிணியாஶுநாஶியெய்யு ।
 சுமஹத ஶிதிராநநடுநலாரம்
 விஶிததிடுவெஶுடசி-ம்மொஶியாநடி ॥ (22)

ஸராஜா ரம்ஜி தாஸெஷஹடு வசு ஸுகுவிசுஶீஃ ।
 ஶெஷாஸெ ராஜுவெஷ-ஶ ஶ்வே ஸாயிதாராதிணுஹம் ॥ ()
 ராஜலிஹகூஶகீழித்யுடுகூ ராஷ்டு பூதிஷிதடி ।
 வடுமுதொவெஜாஶும மூஶிஶாவஸஶிடுரொஶீஃ ॥ (23)

சுநடுநடுகூஶிசுமநாடஶாஜம்
 நடுவ-டுபெஶுதுடுரஶியாநஶாஜடி ।
 காராடுணீயாடூவியுதம்ஸிஶு-
 ஶிரஶுஷ்யூஶ்வெயொஶஸம-ஃ ॥ (24)

சுரொணுஸஶாரவிஶகூஶீர
 வதுஷயஶுஷிகாரம் பூஜாநாடி ।
 ஶஸ்யுஷுடுபஸூதிஶிஶுஶவடுவ-
 ஶிஜாய தடுவெ ஶகஹம் ஶிமுடி ॥ (25)

விஶிதரிநாரடுமளரஶிம்மொ-
 ஶயவிராஜிதரிமுஶாரம் வரடி ।
 ஶிஷிஸத வராககஸி-டுண
 ஶிரஶெஶி நடுவதிநடுயடுகதநம் ॥ (26)

1925-ஆம் ஜூன் மீ 9உ (சுரோதனஸ்ரீ வைகாசிமீ உ.எஉ)

செவ்வாய்க்கிழமை காலை மதுரைச் சேதுபதி ஹைஸ்கூலிற் கூடிய
மதுரைத்தம்மீச்சங்க மகாஸபையோரால் ஆலோசித்துத்
தீர்மானிக்கப்பெற்ற விஷய விவரக்குறிப்பு.

1. மாட்சிமைதங்கிய கனம் இராமநாதபுரம் ராஜா பா. இராஜாஜேஸ்வரஸேது
பதியாகிய முத்திராமலிங்க ஸேதுபதி அவர்கள், சாசுவத அக்கிராசனாதிபதி
2. மகா-நா-ஸ்ரீ ரா. இராகவையங்காரவர்கள், ஸேதுஸமஸ்தானவித்வான்.
3. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள், B.A., B.L.
4. ,, ராவ்சாநரிப் M. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளையவர்கள், B.A., B.L.
5. ,, K. ராமையங்காரவர்கள், B.A., B.L.
6. ,, N. R. கிருஷ்ணஸாமி ஐயங்காரவர்கள், B.A., B.L.
7. ,, சுவாமிவிபுலாநந்தர் அவர்கள்.
8. ,, திரு. நாராயணையங்காரவர்கள்.
9. ,, ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயவர்கள்.
10. ,, மே. சொ. சுப்பிரமணியக்கவிராயவர்கள்.
11. ,, பொ. முத்தையபிள்ளை அவர்கள்.
12. ,, சாஹிப் பஹதூர் M. K. M. அப்துல் காதிமு ராவுத்தர்
அவர்கள்.
13. ,, மு. கதிரேசச்செட்டியார் அவர்கள்.
14. ,, M. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள்,
15. ,, மு. இராகவையங்காரவர்கள்
16. ,, N. R. சுப்பிரமணிய சர்மா அவர்கள்.
17. ,, V. முத்துஸாமி ஐயர் அவர்கள், M.A., L.T.
18. ,, R. கணபதி ஐயர் அவர்கள், B.A., B.L.
19. ,, வ. மு. இரத்தேசுவரையர் அவர்கள்.
20. ,, ஆ. கார்மேகக்கோனார் அவர்கள்.
21. ,, சுவாமி, வீருதைச் சிவஞானயோகி அவர்கள்.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

ஸேதுஸமஸ்தானவித்வான் மகா-நா-ஸ்ரீ ரா. இராகவையங்கார்
அவர்கள் ஸபைத்தலைமை வகித்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

1. தேவகோட்டை மகா-மா-நா-ஸ்ரீ மெ. அரு. நா இராமநாதன் செட்டியாரவர்களை இச்சங்கத்திற்கு உப-அங்கிரா ஈனாதிபதியாகத்தேரிக் தெடுக்கவேண்டுமென்று மாட்சிமைதங்கிய கனம் ஸேதுபதிமன்ன ரவர்கள் பிரேரேபிக்க, சுவாமி விபுலாநந்தரவர்கள் ஆமோதிக்க, ஸபையோர்கள் ஒரே அபிப்பிராயமாக அங்கீகரித்தார்கள்.

2. ஸ்ரீரங்கம் மகா-மா-நா-ஸ்ரீ S. சீதாராமையர் அவர்களைச் சங்கத்தின் ஓர் அங்கத்தினராசச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மகா-மா-நா-ஸ்ரீ ம. கோபாலசுந்தரணையர் அவர்கள் பிரேரேபிக்க, மகா-மா-நா-ஸ்ரீ T. C. ஸ்ரீவிவாஸையகார் அவர்கள் ஆமோதிக்க ஸபையோர் அங்கீகரித்தார்கள்.

3. தனித்தமிழ்ப்பீகைநூலுக்கு வருபவர்களில், சிற்சிலபாடங்களில் தேர்ச்சிபெற்றும் மற்றவைகளில் தேர்ச்சிபெறாமலும் இருப்பவர்கள் மறுபடியும் எல்லாப்பாடங்களிலும் பரீகூழிக்கப்படவேண்டுமா? அல்லது தேர்ச்சிபெறாதபாடங்களில்மட்டும் பரீகூழிக்கப்பட்டால் போதுமா? என்று விஷயதகையும், அங்கிலைத்தமிழ்ப்பீகை அம்சங்களைப் பற்றியும் வித்தியாஷிய ஆலோசனைஸபையார் ஆலோசித்துத் தீர்மானிக்கவேண்டுமென்பது ஸபையோர் அபிப்பிராயம்.

4. சங்கத்திற்குச் சந்தா ஒழுங்காகக்கொடுத்துவாவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துச் சந்தாவருவிக்க ஏற்பாடு செய்து சொடாதவர்களை விலக்க நிர்வாகஸபையார் கவனிக்கும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

5. தமிழ்ச்சங்கவாசகபாடபுத்தகங்கள் தொகுப்பித்து வெளியிடவேண்டுமென்று மகா-மா-நா-ஸ்ரீ K. ராமையங்கார் அவர்கள் பிரேரேபிக்க, மகா-மா-நா-ஸ்ரீ ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள் ஆமோதிக்க ஸபையோர் அங்கீகரித்தார்கள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், }
9—6—25.

ரா. இராகவையங்கார்,
ஸபைத்தலைவர்.

கவிங்கத் துப்பரணியாராய்ச்சியைப் பற்றிய சிலகுறிப்புக்கள்.

செந்தமிழ் உட-ஆம் தொகுதி 2, 10-ஆம் பகுதிகளில் 'கவிங்கத் துப் பரணியாராய்ச்சி' என்னுந் தலைப்பெயரிட்டு ஸ்ரீமத். மு. இராகவையங்காரவர்களால் எழுதப்பெற்றதொரு விஷயம் வெளிவந்திருப்பதைச் செந்தமிழ்நேய ரறிந்திருக்கலாம். அஃது என்பதிப்பைப்பற்றியே எழுந்த ஆராய்ச்சியாயிருப்பதால் அதைப்பற்றிச் சில குறிப்புக்கள் நான் தருதல் அவசியமாகின்றது.

என்பதிப்பின் முகவுரையினிற்றிலே "இப்பகுப்பிலும் சிலபிழைகள் காணப்படலாம்; அறிஞர்கள் அவற்றை எனக்கு எடுத்துக்காட்டி அடுத்த பதிப்பில் திருத்திக்கொள்ளும்படிசெய்யவேண்டுகிறேன்" என்று நான் கூறியிருத்தற்கேற்ப, நண்பரிரண்டொருவர் தாம் தாம் கண்ட சிலவற்றையெனக் கெடுத்துக்காட்டினர். யானே கண்டனவுக் காண்பனவுஞ் சிலவாம். அவை யாவும் அவ்வப்போது குறித்துவைக்கப்படுகின்றன. அவற்றைச் சில, ஐயங்காரவர்க ளாராய்ச்சியிலும்காணப்படுவது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. பழைய நூல்களைப் பரிசோதித்து அச்சிடும் விஷயத்தில் எத்துணையாற்றலுடையார்க்கும் சில தவறுகள் நேர்தல் இயற்கையென்பது ஆன்றோரிந்தவிஷயமே. அவை பின்பு ஆராய்ந்து திருத்தியமைக்கப்படவேண்டுமென்பதும் எல்லார்க்கு மொத்த அணிபே. ஆயினும், அத் திருத்தங்கள், பிறழ்ச்சியில்லாதன பாராட்டத்தக்கன; தவறாமையின் அவையும் ஆராயத்தகும். அம்முறையில் ஐயங்காரவர்க ளாராய்ச்சியிலும், என்னறிவிற்கெட்டியமட்டிற் பிறழ்ச்சியுடையனவாகக் கண்ட முக்கியமான சிலவற்றையிவ்வுக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

ஆராய்ச்சிப்பிரிவு 1ல் கடைதிறப்பு மகளிர்கூற்று என்றார். "கவிங்கமெறிந்த கருணைகரன்ன் களப்போர்பாடக் கடைதிறமின்" எனக் கடைதிறப்பைமுடித்து, மேலே, "களப்போர் விளைந்த கவிங்கத்து....."

உறையுங் காடு பாவோம்” எனப் புலவர் காடுபாடப்புகுதலால், கடைதிறப்புப் புலவர்கூற்றன்று நகரமகளிர்கூற்றெனல் தகாது. அன்றியும், “ஓதஞ்சூழிலங்கைப்போர்க் கொட்டிரட்டி கலிங்கப்போர்” என்றபடி நீங்கள் கேட்குகிறீரும்பும் இலங்கைப்போரினுஞ்சிறந்த கலிங்கப்போரை யான் பாட நீங்கள் கேட்டுவப்பிர்களாகக் கடைதிறமின் என்னுங் கருத்தால், “இலங்கையெறிந்த கநனாகரன் நிகல்வெஞ்சிலையின் வலிகேட்டீர்” என மகளிர் கேட்பவராகவே விளிக்கப்பட்டிருத்தலால், அக்கேட்பவரின்வேறான புலவரே பாடுபவரென்பது நன்குவிளங்குகின்றது. மகளிர்கூற்றாயின், ‘களப்போர் பாட வம்மினோ’ என்றன்றோ அழைத்திருக்கவேண்டும்? இவ்வாறிருக்கவும், இதனை நோக்காது, திருப்பாவை நோன்பின் நாட்காலிரீட்டுக்கும் இப்பாட்டுக்கும் (‘பாட,’ கடைதிறவாய்’ என்ற சொற்குறிப்புப்பற்றி,) ஒரு சம்பந்தம் காட்டி மகளிர்கூற்றக்குதல் பொருந்துவதன்று. மகளிர்கூற்றாயின், திருப்பாவையுள், “சற்றத்தாத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்துநின்—முற்றம்புகுந்து முகில் வண்ணன் போர்பாட” என்றதுபோலத் தோழியர்பேச்சாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கவேண்டாமா? இரவிடையுறங்கும் மகளிரை விடியமுன்னெழுப்பிப் பாணிபாடப் புகுவிக்கும் முறைமையும் யாங்கும் கண்டதில்லை. திருப்பாவையுள், ‘சோழியழைத்தன்’ ‘ஆம்பல்வாய் கூம்பின்’ என்பனபோன்ற விடியற்காலக்குறிப்பும், கடைதிறப்பில் இல்லை. ஊடல், கூடல் முதலியன மகளிரியல்புணர்த்திநின்றவிசேடணமாவதல்லது காலக்குறிப்பாகமாட்டா. காலக்குறிப்பாயின், “வருவார் கொழுநரெனத்திறந்தும்” என்றபடி அடிக்கடி திறப்பாரையும் ‘திறமினோ’ என்பது தகுமாவென்றும் சற்று ஆராயவேண்டும். அருவருப்பும் அச்சமும் பயக்கும் பேயும் பிணமும் மிக்க செருக்களத்தியல்பு முதலியவற்றை மகளிர் பாடுவது அவரியல்புக்குத்தக்கதுமன்று. மகளிர் கலவி புலவிகளை மகளிரே வியந்துபாதேலும் வழக்காறன்று. ஆதலால் ஏதேனு மொரு காரணம்பற்றிக் கதவடைத்திருப்பாரைக் கதவு திறக்கும்படி அவரியல்பு பற்றி விசேடித்துப் புலவர் பாடினரென்பதே பொருத்தமுள்ளதாம். அக்காரணம் சொல்லியிருப்பது பொருந்தாதென்ற பொருத்தமுள்ள பிறிதொருகாரண மிருப்பிற் காட்டலாம். இவ்வாறு காரணம்பற்றிக் கதவடைத்திருக்கும் மகளிரைக் கதவுதிறக்குமாறு புலவர்பாடும்வழக்குண்டென்பதை,

கலிங்கத் தூப்பரணியாராய்ச்சிக்குறிப்பு. 2௬௭

“நானேயினியுன்னைவேண்டுவதில்லைநளினமலர் த்
தேனேகவாடந்திறந்திடுவாய்திறவாவிடிலோ
வானேறையவிரவிசுவோத்துங்கன்வாயில்வந்தாற்
றானேதிறக்குறிக்கைத்தலமாகியதாமரையே” (கூத்தர்)

என்பது முதலிய பலசான்றுகளால் அறியலாம்.

இன்னும், என்பதிப்பில், கடைதிறப்பின் ஈற்றிலே, இடைச்செருக லாயிருக்கலாமென்றுகருதித் தனியே பதிப்பிக்கப்பட்ட தாழிசைகள் கடைதிறப்பிலேயே சேர்க்கப்படவேண்டு மென்றார் ஆராய்ச்சிப்பிரிவு 28ல். அவரே இம்முதற்பிரிவின்கண் பழையபதிப்புக்களிற் கடைதிறப்பி னிடையே காணப்படும் “இலங்கையெறிந்த கருணாகரன்.....களப் போர்பாடத்திறமினோ” என்னுந் தாழிசையைக் ‘கடைதிறப்பின் ஈற் றுத்தாழிசை’ என்றார். அஃது ஈற்றுத்தாழிசையாயின் அதன்பின் னுள்ள தாழிசைகளை யென் செய்வது? மேற்காட்டியதாழிசையின் முத லடியீற்றுச்சீர் ‘வலிகேட்பீர்’ எனக் காய்ச்சீராபிருத்தற்கேற்ப, இரண்டா மடியினீற்றிலும் ‘கடைதிறமின்’ எனக் காய்ச்சீராபிருத்தலே சிறப்பா யிருக்கவும், அதனைவிடுத்துத் ‘திறமினோ’ என்ற பாடங்கோடலிற் சிறப்பென்ன?

ஆராய்ச்சிப்பிரிவு 4-ல் “கொள்ளிகொண்டிரண் டேமுழையுட்புகக் குன்றுதோன்றுவ போல விழிப்பன” என்றிருப்பதைக் ‘கொள்ளிகொண் டிரண் டேமுழையுட்புகக் குன்றுதோன்றுவ போலவிழிப்பன’ எனத் திருத்தினார். அவர் பாடப்படி, கொள்ளிகொண்டிரண்டுமுழையுட்புகு வன யாவை? “குறித்தோன்கூற்றந் தெரித்துமொழிகளவி” என்றவிதிப் படி அவை யின்னவென விளங்கவுரைக்கவேண்டாமா? ‘இரண்டே’ என்ற ஏகாத்துக்குப் பொருளொணை? குன்றுதோன்றுதல் விழித்தற் குவமையாகுமா? அது கவிகருத்தாயின், “தோன்றுதல்போல விழிப் பன” என்னுத தெனனோ? வற்றியுலர்ந்த கள்ளிமரங்களும் பீனமாங்க ளும் உவமையாகச் சொல்லப்படும் பேய்களுக்கு மலையை யுவமமாகச் சொல்லுவது வழக்காறாகுமா? மேற்காட்டிய தாழிசையின் முன்னடியி லேயே “உள்ளொடுங்கி யிரண்டுமொன்றாகவே யொட்டியொட்டு விடாத கோடிற்றின” என்ற அப்பேய்களைக் குன்றோடுவமிப்பது பொருந்துமா? ‘குன்றுதோன்றுவபோலவிழிப்பன’ என்ற பாடம், ‘கொள்ளிக்கட்டை களைக் கைபிற் கொண்டனவாயிருந்துகொண்டு இரண்டு அம்புப்புழை

யுட்புக்க செங்குன்றி தோன்றுவனபோலத் தோன்றுமாறு சிவந்து ஆழ்ந்த சிறியகண்களை விழிப்பன்' எனப் பொருள்பட்டு, சிறுகட்டைய்களின் விகாரவடிவு புலப்படுத்தற் குரியதாயி ருக்கின்றது. 'புகு அக்குன்றி' என்பது சிறப்பின்றாயின், பிறஇடங்களில் அவர் திருத்துவது போல ஈண்டும் *'புகு குன்றி தோன்றுவ' எனத் திருத்திக்கொள்ளல் பொருந்தம். இவ்வாறன்றி, 'குன்று தோன்றுவபோல விழிப்பன்' என்பது சிறிதும் பொருந்துவதன்று.

ஆராய்ச்சிப்பிரிவு 19-ல் "ஆணையர்" என்னும் தாழிசையுள், 'அபயன்பொருள் சேனைவீரர்' என்ற பாடத்தைத் தள்ளி, 'அபயன் பெறுஞ்சேனைவீரர்' என்பதே சிறந்ததென்று கொண்டு, 'ஈண்டுச் சேனைவீரர் அபயனைச்சார்ந்தவரையாதலின், அபயனாற்பொரப்பிஞ்சேனைவீரர் என்னும் கவர்பொருள்தரும் முன்னேப்பாடத்தினும் பின்னையதே தெளிவுடைத்து' என்றார். இங்கு அபயன் பொருளுஞ்சேனை என்பது அபயன் போர்புரியுஞ்சேனை (அதாவது அபயன் போர்புரிதற்குத் துணையாயுள்ள சேனை) என்றே சந்தர்ப்பத்தாற் பொருள்படுவதாகும். இங்குப் பொருள் என்னும் பெயரெச்சம் யானெழுதும் எழுத்தாணி என்பதில் எழுதும் என்னும் பெயரெச்சம்போலக் கருவிப்பெயர்கொண்டதாம். இது கவர்பொருளுடையதன்றென்பதை, "அபயன்பொருளுஞ்சேனைவீரர்நின் றூர்த்திமோர்ப்பினிற் நிமிரிவெங்களைத் திற்சேவிடானவும்" எனப் பேய்கள் செவிபெடும்படி ஆர்த்திடும் ஆர்ப்புக்குறிப்பால் அறியலாம். இவ்வார்த்திடு மார்ப்பு அபயன் பொருளுஞ்சேனைவீரர்க்குப் பொருந்துமோ? அபயன் பெறுஞ்சேனைவீரர்க்குப் பொருந்துமோ என அறிஞர் ஆராய்வாராக. சொற்றொடர்கள் கவர்பொருள்படுத்தன்மாத் திரையானே கடியப்படமாட்டா. கூற்றலாயினும் பிறகுறிப்பாலாயினும் கவி கருதிய பொருள்தோன்றாதவிடத்திலும்படும், கவர்பொருளுடையவாயின் அவை கடியப்படுதல் முறையாம். ஆகவே, இங்கு ஆரவாய்க்குறிப்பாற் கவி கருதிய பொருள்தோன்றுதலால் 'அபயன் பொருளுஞ்சேனை' என்பது கவர்பொருளுடைமைபற்றிக் கடியப்படாதாயிற்று.

*இஃது ஏடுகளில்லாத பாடம். இங்ஙனம் ஏடுகளில்லாதவற்றைத் திருத்தற்கு யான் துணியவில்லை.

ஆராய்ச்சிப்பிரிவு 25ல் “எற்றைப்பகலினும் வெள்ளணிகாண்இரு நிலப்பாவை தீணநிழற்றுங்-கொற்றக் குடை” என்றதொடரில் ‘வெள்ளணிகாண்’ என்பது ‘வெள்ளணிநாள்’ என்றிருக்கவேண்டும் என்றார். ‘வெள்ளணி’ என்பத பிறந்தநாட்சிறப்பு என்னும் பொருளில் வழங்கப்படுதலால், நாள் என்ற ஒருசொல் மிகையாகப்பெய்து மீண்டும் அப்பொருளே பெறவைத்தல் கங்கருத்தன்று. ஆதலால், ‘எற்றைப்பகலினும் பிறந்தநாட்சிறப்புக்காண்கின்ற இருநிலமடந்தையை சிழற்றும் கொற்றக்குடை’ என கோப்பொருள்கொள்ளக்கூடக்கும் ‘வெள்ளணிகாண்’ என்ற பாடமே சிறப்புடைத்தாதல் காண்க.

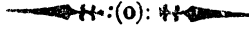
இவ்வாறாகப் சிறவற்றையும்ஆராய்ந்து, “குற்றங் களைந்து குணங்கொண் டெவப்புறுதல், கற்றுணர்ந்த மேலோர் கடன.”

இங்ஙனம்,

அ. கோபாலையன்.

உ

“தொல்காப்பியவாராய்ச்சி”

[செந்தமிழ் உக-ஆம் தொகுதியின் ௪௬௦-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

ககஉ. வேற்றுமை குறித்த புணர்மொழி நிலையும்
 வேற்றுமை யல்வழிப் புணர்மொழி நிலையும்
 மெழத்தே சாரியை யாயீரு பண்பு
 றெழக்கல் வலிய புணரங் காலை.

இது, நிறுத்தசொல்லுங் குறித்து வருகின்ற விவரம் தம்முட் புணரும் போழ்து வேற்றுமைப்பொருண்மையிலும், அஃதல்லாத அவ்வழிப் பொருண்மையிலும் புணரும் என்றும்; அப்புணர்வுதான் அவ்விருவகைக் கிளவிகளின் ஈறு முதலிய எழுத்தானும், அவற்றிற்கேற்ற சாரியைப் பேற்றானும் சிறப்பும் என்றும்; அச்சிறப்பே அப்பொருண்மையறி தற்கேற்ற வலியாதலுடைத்தென்றும்; அவ்விருவகைப்பொருண்மை யன்றிப் புணரும் ஏனைப்புணர்ச்சி அத்துணை வலியற்றதென்றும் கூறுகின்றது.

இ - ள். வேற்றுமையாகியபொருண்மையைக் குறித்த புணர்மொழியினதுநிலைமையும்; வேற்றுமையல்லாத அல்வழிப்பொருண்மையைக் குறித்த புணர்மொழியினதுநிலைமையும்; தம்முட்கொண்டி நிறுத்த சொல்லின் ஈறாகெழுத்தொழி குறித்துவருகின்றவியின் முதலெழுத்தியையப் புணருங்காலத்து எழுத்து, சாரியை என்னும் அவ்விரண்டினாலும் செலுத்ததலைத் தமக்கு வலியாகவுடையனவென்க.

எழுத்தென்றது நிறுத்தசொல்லின் ஈறாகெழுத்தையும், குறித்து வருகின்றவியின்முதலெழுத்தையும் ஈண்டிக் குறிக்கும்; ஈற்றானே புணர்ச்சி விதந்து கூறப்படும் இயைபுநோக்கி நிறுத்தசொல்லின் ஈற்றெழுத்தைச் சிறந்து குறிக்குமென்க. ஈறு முதல்களின் இயைபுபற்றியே அவ்விரண்டின்புணர்ச்சிகளும், அவைதமக்கேற்ற இயல்புமுதலாகியவும், சாரியையும் பெறுதலின் எழுத்து முற்கூறப்பட்டது. உருபியலுள் உருபுக்கிபையும் சாரியையும், தொகைமாபு முதலாயவற்றுள் இயல்பாகியவற்றையும் தத்தம் பொருண்மைக்கேற்றவாறுபெறுதல் காண்க.

அல்வழி வேற்றுமைகளையும், அவற்றின் பாகுபாடுகளையும் தெரிவித்தற்பொருட்டு அவ்வெழுத்துக்கு இயல்பாகியவற்றையும், சாரியைகளையும் ஏற்றபெற்றி இயைத்தனன் முதலூலாகியியன் என்பது போதர “ஒழுக்கல் வலிய” என்று கூறப்பட்டது.

இக்காலத்தார் இதனையுள்ளிட்டவற்றின் நுணுக்கமும், பயனும் அறியமாட்டாராய்ப் பாட்டிலும், உரையினும் சொற்பிரித்தெழுதலும் பிறவும் வழுவாய் எவ்வாறு வெள்ளிடையிலங்கல் என்க

அடையொடு புணர்ந்தவும், இன்றொகுதியும் தபுட்டபுணரும் காலத்து உண்டாகும் இவை அத்துணைவலியுடையனவாகா என்பது உங்குறிப்பு.

இருவகைப்புணர்ச்சிமொழியையும், அம்மொழிபுணரியல்பினையும், அதனின் வேறுபட்ட மூவகைத்திரிபுகளையும், புணர்நிலை அடைமொழியையும், இன்றொகுதியினையும் முறையே இயம்பிவந்த ஆசிரியர் அவ்வெழுத்து இயல்பாகியவற்றையும், சாரியையினையும் இருவகைப்பொருண்மையினவிளக்கங்காரணமாகப் பெறும் என்றும், அப்பொருண்மை கருதாது புணர்வனவற்றுக்கு அவைபெறுதல் அவ்விரள்க்கவகருதியது அன்றென்றும் இச்சூத்திரத்தார் கூறுதலின் யாம் கூறிய

பொருளே ஆசிரியர்தங்கொள்கைக்கு இயைபுடைத்தென்க. பின்னர்க் கூறும் சாரியையின்வேறுபாடும் இதனையே வலியுறுத்தும்.

இனி எழுத்தென்றதை அவ்விருசொற்களின் ஈறுமுதல்களில் அமைந்தவென்றதை எழுத்துப்பேறு என்றல் சாலுமேயென்னிற் சாலாது ; தோன்ற லொன்றனையே அது குறிக்குமாதலானும், திரிதல் கெடுதல்களை விலக்கியதற்கேற்ற காரணம் சிறிதும் இன்றாதலானும், இன்னவை அம்மிசுதலான் ஒருவாறு பெறப்படினும், அஃதொப்பச் சிறந்த இயல்பினை அதனற்பெறுதல் என்னும் இலதாயி நுப்பவும் விலக்கியது குன்றக்கூறலாதலானும் அன்னபிறவற்றானும் என்க.

‘விளக்கோடு’ என்பது நகரத்தையும், ‘விளக்கோடு’ என்பது ககரத்தையும், ‘கோற்கு’ என்பது நகரத்தையும் பெறுதலின் இயல்பல்லாதனவெல்லாம் உய்த்துநோக்குழிப்பெறுதலின் ‘ஒருவாறு பெறப்படினும்’ என்று கூறினும்.

ககந். ஐ,ஓடு, கு,இன், அது,கண் ணென்னு
மவ்வா றெனப் வேற்றுமை யுருபே

இது வேற்றுமை என முற்கூறப்பட்ட அவற்றதுபெயரும், முறையும், தொகையும் இவையெனக்கூறுகின்றது.

இ - ள். முற்கூறிய இரண்டினுள் வேற்றுமைப்பொருண்மையில் வரும் சொற்களை ஐயே, ஆலே, குவ்வே, இன்னே, அதுவே, கண்ணே என்று கூறப்படும் அவ் வாறு உருபென்று முன்னூலாசிரியர் கூறப.

“ஐ ஓடு கு இன் அது கண்” என்பன அவற்றின் பெயர். ஐ முதலாக அமைந்த முறையே அவற்றின் முறை, “அவ்வா றென்ப” என்பது அவற்றின்தொகை “இரண்டா குவ்வே, ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி” என்றாகுக் கூறுதலின் அவை பெயரென்க.

வேற்றுமையுருபுகள் ஆறேயாயினும், அவை விளிப்பாடு எட்டாருமென்க. முதல்வேற்றுமைக் குருபு பெயரேயாதல்பற்றியும், விளிவேற்றுமையாகிய எட்டாவதற்குப் பெயரின ஈற்றெழுத்து இடல்பாதிவற்றைப்பெறுதலேயன்றி வேறுநுபின்மைபற்றியும், ஈண்டு ‘அவ்வா றெனப்’ என்றார். உருபு ஆறெனறாராதலின் உருபில்லவும் உண்டென்பது பெற்றும். “வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப” “விளிகொள் வதன்கண் விளியோ டெட்டே” எனபவற்றான் அவை எட்டெனல் கூறப்பட்டன. இவற்றின விரிவினை ஆண்டுக் கூறுதும்.

(தொடரும்)

நவநீ தகிருஷ்ணன்,

புதி:

புருவசரிதை.

[22-ஆம் தொகுதியின் 100-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

மீட்சிப்படலம்.

ஆங்குசில்பகல்கழிந்தபினரசர் தமாசன்
நீங்குதனபெருநாட்டினிற்செல்லுவானினைந்தே
வீங்குநீண்டிற்றற்றிரிகர்த்தமனனெடுமவினாவி
பேங்கும்வெள்வளைமுழங்கிடம்கழ்ச்சியொடெழுந்தான். (க)

ஆயகாலையிலணி திரிகர்த்தனேவலினன்
மேயசேனையின்வெள்ளமுயின்னனார் குழுவும்
பாயும்வார்திரைக்கடலெலாமொருநெறிபடர்ப்
போயகாலமொத்தெழுந்ததுவடநெறிப்புலமே. (உ)

அதிர்ந்ததுந் துமியதிர்ந்தனபேரிகைகுணிலால்
அதிர்ந்தவார்முரசுதிர்ந்தனதடாரிமத்தளங்கள்
அதிர்ந்தகாகளமதிர்ந்தனவங்கவொண்சங்கம்
அதிர்ந்தபல்லியமதிர்ந்தனவண்டமோடகண்டம். (ங)

வில்லினால்வகைநிலையுணர்வீரர்வெம்பரிமா
வல்லினாலத்திறுத்தனகரிமுதலாகச்
செல்லுநால்வகைச்சேனையின்றிறத்தினைச்செப்பிற்
சொல்லுநால்வகைத்தேற்றத்தின்றொகையினைத்தொகுப்பார். (ச)

ஏன்றசேனைகளியாவையும்புடைபரந்தீண்ட
வான்றனிச்சடர்மதியொடுமுதயமால்வரையிற்
றோன்றுகின்றகேபோன்மெனத்தேர்கையுந்தானுங்
கான்றசெம்மணிக்கதிர்நெடுந்தேர்மிசைக்கலந்தான். (ஞ)

அரசர்சூழ்ந்தனார்தனர்முந்தினாருமைக்
சூரவர்தின்றனர்சூழ்தவாயபுதெனுங்குதலைப்
பாவைதுன்றின்பதாகையெண்முசைதொறும்பாந்த
விரவுதண்குடைநிரந்தனநிரந்தனவிதானம். (ஈ)

ஆனைசென்றபேராறெலாமாறெனவடர்பொற்
சேனைசென்றவம்மறுகெலாமறுகுறச்செறிந்த
கூனலென்கொடிப்பார்வரப்பார்வரக்குளிப்ப?
வேளைவாசியால்வாசிதிர்ந்தனவகலிடமே. (ஏ)

கொடிதுளைத்தனகொண்டலைக்குரகதக்குரங்கள்
படிதுளைத்தனபாட்டளிதுளைத்தனதோட்டார்
இடிதுளைத்தனவெங்கயமெதிரெதிரரசர்
முடிதுளைத்தனதுளைத்தனகடைத்தனமுதிர்ணர். (அ)

வேறு.

ஏய்ததேசணையிணையனசூழ்ந்திரைப்பத்திரைப்பாரிடம்பரிக்கும்
வேந்தாவேந்தர்பெருமானுந்தெய்வத்திறத்தையிவாரின்
றாய்ந்துகமலாசனன்கொடுத்தவம்பொனளிமானம்பின்போதச்
சாந்தமுலையார்பெருங்கவரிதருங்கால்புயங்கண்மருங்கூர். (௧௩)

விண்ணிலமார் துந்துமியும்விஞ்சைத்தலைவர்நல்பாழு
மெண்ணில்முனிவராசியொடுங்கடைநாட்கடலீதெனமுழங்க
மண்ணிலரசர்க்காசர்பிரான்வந்தாண்வந்தானெனச்சின்ன
நண்ணியிசைப்பத்தனதுவளநாட்டையடைந்தானவையில்லான் ()

உந்துகனகமணித்தேரிரொலிநீர்க்கடலிலுதயத்தில்
வந்தகதிரோனெனமுழங்குந்தானைசூழவரலோடு
மந்தநகரின்னேவோரும்வியப்பானேக்கவவ்வயினிற்
புந்திமகனைச்சதமகனைப்போலமணித்தேரிடைகண்டார். (௧௪)

எந்தையெந்தையெமையாளவந்தான்வந்தானிமையோர்கள்
சிந்தைகளிப்பவணவளிப்பானவந்தான்வந்தான்நிறையோர்
நந்தநடத்துந்தனித்திரியுடையோன்வந்தானெனநண்ணி
யந்தநகரோர்விழிநீர்நூபிதயமல்கொண்டருச்சித்தார். (௧௫)

அழுவார்சிலர்பேரன்பினாலார்ப்பார்சிலர்செங்கரங்குளித்துத்
தொழுவார்சிலர்நின்றன்னியுன்னித்துள்ளல்புரிவார்சிலரடிக்கீழ்
விழுவார்சிலர்தம்மெய்புளகம்விளைப்பார்சிலநட்சளிப்பென்னு
முழுவாரிதியின்முழ்க்கொர்மழைகண்டலந்தமுனையனார். (௧௬)

பார்த்தான்சிலரைச்சிரக்கோடல்பயின்றான்சிலரைவம்பினென
நேர்த்தான்சிலரைக்கரந்தொட்டுநின்றான்சிலரைநெஞ்சமுந்தச்
சேர்த்தான்சிலரையெதிர்கொண்டுசென்றான்சிலரைவம்பினென
வார்த்தான்சிலரைச்சிலரையடிதொழுதான்றொழுதற்கரியோனே ()

குரவராதிமுதியோர்கள்கோமான்வதனந்தனைநோக்கிப்
புரவலாள்புரவலனேமைந்தரெவன்கொல்புண்டரிசுத்
தேரிவையாண்டையீண்டடைந்தவெம்மோயாவர்செப்புகெனப்
பரிவிலாதான்பின்னுரைத்துமென்றேயொருசொற்பகர்தனனால் ()

வெங்கரைக்கன்றனக்காளாய்மெலிந்தீர்கொல்லோமெய்ந்நெறியு
மகமறையுநல்லறமும்வழுவாதாற்றல்புரிந்தீரோ
வுங்கண்மனையுஞ்சிறுர்களுநல்லுறவுஞ்சகமோவெனவினவிப்
பங்கமில்லானினிதிருந்தான்பின்னர்ச்செய்திபகருவாம், (௧௭)

மீட்சிப்படலமுற்றும்.

[தொடருட்ட]

உதவிப்பத்திராதிபர்,

தனித்தமிழ்ப்பரிசைக்ஷத்தோர்ச்சிக்குறிப்பு.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் ரக்தாக்ஷிஸ்ரூ பங்குனிமீ 24, 25, 26,
(1925-ஸ்ரீ ஏப்பிரல்மீ 6, 7, 8)-ஆம் தேதிகளில் நடத்திய
தனித்தமிழ்ப்பரிசைக்களிற் றேறிப் பரிசும் யோக்கியதா
பத்திரமும் பெறும் மாணக்கர்களின் அபிதானபத்திரம்.

பண்டிதபரிசைக்ஷ.

தொடர்
ச்சிநிர்.

ரிஜிஸ்டர்
சுநிர்.

2-வது வகுப்பு.

1. 4. வ. ச. இராஜ ஐயனார் c/o. K. Aiyadurai Esq., Proctor,
S. C. யாழ்ப்பாணம், சிலோன்.

பாலபண்டிதபரிசைக்ஷ.

1-வது வகுப்பு.

1. 9. கருணாலயபாண்டியன், திருமலைகோவிந்தசாமி டிரட்டியார் வீடு,
தனவாய்பட்டணம், தாராபுரம் தாலுகா, கோயம்புத்தூர்ஜில்லா.
(முதற்பரிசு ரூபா 70 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்).
2. 7. கோவிந்தசாமி, மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை, மதுரை.
(இரண்டாவது பரிசு ரூபா 50).

2-வது வகுப்பு

- 1.. 19. ஞா. சிவப்பிரகாசதேசிகர், கரணவாய், கரவெட்டிப்போஸ்டு,
பருத்தித்துறை, யாழ்ப்பாணம், சிலோன்.

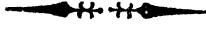
B. இராஜராஜேஸ்வரவேதபதி,

அக்கிராஸநாதிபதி,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்,

4-6-25.

ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரீக்ஷைத் தேர்ச்சிக்குறிப்பு.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் 1925(1925) மார்ச்சுமீ 7உ நடத்திய
ஆங்கிலகலாசாலைத் தமிழ்ப்பரீக்ஷைகளிற் றேறிப் பரிசும்
யோக்கியதாபத்திரமும் பெறும் மாணாக்கர்களின்
அபிதானபத்திரம்.

பீ.ஏ., பரீக்ஷை.

தொடர்
ச்சுகிர்.

ரிஜிஸ்டர்
டா கிர்.

2-வது வகுப்பு.

1.	1.	E. அரங்கசாமி, பிஷப் ஹீபர் காலேஜ், திருச்சி.
2.	3.	S. வீராசாமி, கவன்மெண்டு காலேஜ், சும்பகோணம்.
3.	2.	T. சாமிநாதநாயனார், பிஷப் ஹீபர் காலேஜ், திருச்சி.

எப். ஏ. பரீக்ஷை.

1-வது வகுப்பு.

1. 74. M. சுவாமிநாதன், ஸ்ரீ மீநாக்ஷி காலேஜ், சிதம்பரம்.
(முதற்பரிசு ரூபா 40 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்).

2-வது வகுப்பு.

1.	22.	A. பொன்னம்மாள், பிஷப் ஹீபர் காலேஜ், திருச்சி.
2.	19.	S. ஆறுமுகம், ஷை ஷை
3.	20.	G. வேணுகோபால், ஷை ஷை
4.	50.	L. K. பாப்பாத்தி, மாதர்கலாசாலை, திருவனந்தபுரம்.
5.	51.	டி. மரியலூர்து பொனிப்பாஸ் (பெண்) ஷை
6.	60.	S. திருநாராயணன், பிரஷிடென்ஷி காலேஜ், சென்னை.

மெற்றிக்குலேஷன் பரீட்சை.

1-வது வகுப்பு.

1. 340. V. கிருஷ்ணமூர்த்தி, பச்சையப்பமுதலியார் ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
முதற்பரீட்சை நு. 30. [வேள்ளிப்பதக்கீகழம் மீதநபாவும்.]
2. 100 A. V. கோவிந்தன், போர்டுஹைஸ்கூல், குளித்தலை.
[ஓரண்டுவது பரீட்சை நு. 25.]
3. 292. K. A. முத்தையா, போர்டுஹைஸ்கூல், குடவாயில்.
[முன்றுவது பரீட்சை நு. 20.]
4. 183. T. S. நாராயணராவ், P. S. High School, மைலாப்பூர், சென்னை. [நான்காவது பரீட்சை நு. 15.]

2-வது வகுப்பு.

1. 136. A. L. வேங்கடராமன், ஸென்ட்மிக்கேல் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.
2. 342. D. S. சிவராமகிருஷ்ணன், போர்டு ஹைஸ்கூல், நாங்குனேரி.
3. 139. D. வேங்கடராமன், ஸென்ட் மிக்கேல் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.
4. 282. T. S. குஞ்சிதபாதம், கவர்மெண்ட் ஹைஸ்கூல், திருவாரூர்.
5. 196. O. V. சதாசிவன், திருப்பவர் கலாசாலை, வேப்பெரி, சென்னை.
6. 271. P. அங்கப்பன், ஹிந்துநாடார்விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், சிவகாசி.
7. 94. K. சகாதேவன், கூத்திரிய வித்தியாசாலை, விருதுநகர்.
8. 273. V. R. சேதுமாதவன், ஹிந்துநாடார் எட்வர்டு ஹைஸ்கூல், சாத்தூர்.
9. 338. D. கோவிந்தசாமி, பச்சையப்பமுதலியார் ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
10. 221. V. சிதம்பரநாதன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்றாக்குடி.
11. 164. A. சுந்தரராஜசர்மா, C. M. S., ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.
12. 210. P. A. ஷண்முகசுந்தரம், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், கூறைநாடு.

ஆய்க்கிலத்தமிழ்ப்பார் கைக்ஷத்தேர்ச்சிக்குறிப்பு. ௨௭௭

13. 92. P. நாசிங்கம், அமெரிக்கன் மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
14. 344. P. A. சிவசுப்பிரமணியம், போர்டு ஹைஸ்கூல், நாங்குனேரி.
15. 330. N. திருமலை, ராமஸாமிசெட்டியார் டவுன்ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
16. 138. S. கனகப்பன், ஸென்ட் மிக்கேல் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.
17. 87. J. சாமுவேல்தாவீது, அமெரிக்கன் மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
18. 108. A. ஸ்ரீநிவாஸன், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
19. 110. M. சுந்தரம், C. M. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
20. 140. P. ஜோசேப், ஸென்ட் மிக்கேல் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.
21. 220. V. குருசாமி, நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்றூர்குடி.
22. 96. G. சுப்பிரமணியன், கூத்திரிய வித்தியாசாலை, விருதுநகர்.
23. 200. K. முருகையன், முனிவரிபல்ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
24. 267. T. சண்முகம், ஹிந்து நாடார் விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், சிவகாசி.
25. 308. K. அருணாசலம், அமெரிக்கன் மிஷன் ஹைஸ்கூல், திண்டிவனம்.
26. 266. M. ராமலிங்கம், ஹிந்து நாடார் விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், சிவகாசி.
27. 295. R. இராதாகிருஷ்ணன், போர்டு ஹைஸ்கூல், குடவாயில்.
28. 137. C. V. கோபாலகிருஷ்ணன், ஸென்ட்மிக்கேல் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.
29. 274. S. நமசிவாயம், ஹிந்து நாடார் எட்வர்டு ஹைஸ்கூல், சாத்தூர்.
30. 300. S. T. காபிரியேல், முனிவரிபல் ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்.
31. 133. N. வண்ணமுகம், St. Xavier's College, பாளையங்கோட்டை.
32. 194. M. R. சுப்பிரமணியன், திருப்பவர் கலாசாலை, வேப்பெரி, சென்னை.
33. 217. S. முருகையன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்றூர்குடி.
34. 269. M. கருணைப்பிரகாசம், ஹிந்துநாடார் விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், சிவகாசி.

35. 331. N. தங்கவேலுப்பிள்ளை, பச்சையப்பமுதலியார் ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
36. 346. N. K. ஸ்ரீநிவாஸன், போர்டு ஹைஸ்கூல், நாங்குனேரி.
37. 343. K. இராமகிருஷ்ணன், ஷை ஷை
38. 101. C. அம்பலவாணன், போர்டு ஹைஸ்கூல், குளித்தலை.
39. 284. N. சிங்காரம், கவர்ன்மென்ட் ஹைஸ்கூல், திருவாரூர்.
40. 326. S. சாமிநாதன், ராமஸாமிசெட்டியார் டவுன்ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
41. 230. K. கோபாலன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்றார்குடி.
42. 195. P. நமசிவாயன், திருப்பவர் கலாசாலை, வேப்பொரி, சென்னை.
43. 345. I. யாக்கோபு, போர்டுஹைஸ்கூல், நாங்குனேரி.
44. 98. P. உயர்வடிவேல், கூத்திரிய வித்யாசாலை, விருதுநகர்.
45. 112. D. P. துரைசாமி, C. M. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
46. 232. N. கண்ணையன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்றார்குடி.
47. 247. A. X. V. முத்துசாமி, St. Francis Xavier's High School, தூத்துக்குடி.
48. 285. T. S. சுந்தரம், கவர்ன்மென்ட் ஹைஸ்கூல், திருவாரூர்.
49. 115. K. சுப்பிரமணியன், C. M. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
50. 327. K. G. உலகநந்தபெருமான், ராமஸாமி செட்டியார் டவுன் ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
51. 341. T. கோவிந்தன், போர்டு ஹைஸ்கூல், நாங்குனேரி.
52. 86. T. V. இராமாச்சாரி, ஸௌராஷ்ட்ர ஹைஸ்கூல், மதுரை.
53. 109. N. நடராஜன், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
54. 129. A. ஜெகராஜ், St. Xavier's College, பாளையங்கோட்டை.
55. 81. T. V. வாசுதேவன், ஸௌராஷ்ட்ர ஹைஸ்கூல், மதுரை.
56. 131. N. F. குசைமரியான், St. Xavier's College, பாளையங்கோட்டை.

ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரீக்ஷைத்தேர்ச்சிக்குறிப்பு. ௨௭௯

57. 95. D. சொக்கலிங்கம், க்ஷத்திரிய வித்தியாசாலை, விருதுநகர்.
58. 223. G. ராஜகோபாலன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
59. 332. S. ஐயாசாமி, பச்சையப்பமுதலியார் ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
60. 122. S. S. அருணாசலம், C. M. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
61. 311. W. G. ராதாகிருஷ்ணன், அமெரிக்கன்மிஷன்ஹைஸ்கூல், திண்டிவனம்.
62. 156. A. சுப்பிரமணியன், போர்டுஹைஸ்கூல், பட்டுக்கோட்டை.
63. 229. K. குஞ்சிதபாதம், நாஷனல்ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
64. 312. V. D. கோவிந்தசாமி முதலியார், அமெரிக்கன்மிஷன்ஹைஸ்கூல், திண்டிவனம்.
65. 127. S. கோபாலகிருஷ்ணன், C. M. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
66. 134. R. மரியபாலசாமி, St. Xavier's College, பாளையங்கோட்டை.
67. 187. R. ஸ்ரீநிவாஸன், ஹிந்துஹைஸ்கூல், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.
68. 193. T. R. இரங்கசாமி, திருப்பவர்கலாசாலை, வேப்பெரி, சென்னை.
69. 91. S. ஹென்றி, அமெரிக்கன்மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
70. 104. T. S. சிவானந்தம், ஹிந்து காலேஜ், திருநெல்வேலி.
71. 132. V. சுடலைமுத்து, St. Xavier's College, பாளையங்கோட்டை.
72. 158. V. வெங்கட்டரமணன், போர்டு ஹைஸ்கூல், பட்டுக்கோட்டை.
73. 268. M. பஞ்சாக்ஷரம், ஹிந்துநாடார்விக்டோரியாஹைஸ்கூல், சிவகாசி.
74. 208. ஜி. விசுவநாதன், முனிசிபல்ஹைஸ்கூல், கூறைநாடு.
75. 88. V. M. சாமுவேல், அமெரிக்கன்மிஷன்ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
76. 265. V. தனஞ்செய்யமணி, ஹிந்துநாடார்விக்டோரியாஹைஸ்கூல், சிவகாசி.
77. 99. சை. முகம்மது அப்துல்காதர், விக்டோரியாமெமோரியல்ஹைஸ்கூல், போடிநாயக்கனூர்.
78. 227. S. திருவேங்கடசாமி, நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
79. 381. R. ரெங்கசாமி, கவர்ன்மெண்டு ஹைஸ்கூல், திருவாரூர்.

